

Doma in po svetu

PREGLED NAJVAŽNEJŠIH DOGODKOV

Prvič uspelo posredovanje v vojni med Irakom in Iranom — Poškodovan kuvejski tanker — Iranske ofenzive še ni

LONDON, V. Br. — Sinoči ob osmih je na fronti med Irakom in Iranom začelo veljati premirje v tem, da ne bodo več tarča napadov civilna mesta na obeh straneh meje. Pred začetkom premirja, so štiri iraške rakete zadele iransko mesto Dezful, Iranci trdijo, da je bilo ubitih 28 civilistov, ranjenih pa kar 250. Iranci pravijo, da so pa Iranci obstreljevali irška obmejna mesta, pri tem pa ubili dve osebi in 12 ranili. Posredovalno vlogo glede premirja je igral generalni tajnik Združenih narodov Javier Perez de Cuellar. Bilo je prvič, da so Iranci sprejeli kakšno posredovanje v 45 mesecev trajajoči vojni z Irakom. Iranci že dalj časa kažejo zanimanje za pogajanja, ki bi vodila do ustavitve vojne, za povratni so Iranci, ki menda še vedno upajo na uspeh na bojnem polju.

Preteklo nedeljo so iranska letala napadla in poškodovala kuvejski tanker v južnem delu Perzijskega zaliva. Tanker je bil brez tovara. Podatki kažejo, da je bilo v zadnjih štirih mesecih potopljenih ali poškodovanih 40 ladij; Iranci naj nosijo odgovornost za štiri ladje, ostalih 36 pa Iranci. V ljubljanskem Delu je izšlo poročilo o vrnitvi domov mornarjev, ki so bili ranjeni, ko je bila potopljena sicer v Panami registrirana tovorna ladja Fidelity. Ranjenci so Joško Ferfolja, Ivo Čudin in Ivan Čulin, še vedno pa pogrešajo pomorščake Franjo Apačnik, Marjan Matejčič in Milan Pajič. Osemnajst članov posadbe, ki je bila jugoslovanska, je nepoškodovanih in so se že vrnili v SFRJ.

Opazovalci iransko-iranske vojne še ne vedo nič, kdaj bodo Iranci začeli dolgo pričakovano ofenzivo zoper Irak, ki jo napovedujejo že dalj časa. Kot kaže, je v iranskem vodstvu precej neenotnosti glede ofenzive. Verski voditelji, ki kontrolirajo vladno, menda želijo ofenzivo, poklicni častniki vojske pa ji nasprotujejo. Baje je bilo nekaj vodilnih častnikov odstranjenih ali celo aretiranih. Zahodni vojaški analitiki pravijo, da je Irak zmožen ofenzivo odbiti, pri tem bi pa bile iranske izgube strašne. V zadnjem času naj bi Iranci dobili ogromno novega sovjetskega orožja.

Gospodarski sestanek na vrhu zahodnih držav ni prinesel nič novega — V Moskvi zbrani voditelji držav, članice »Comecon«

WASHINGTON, D.C. — Predsednik Reagan se je vrnil v ZDA po končanem sestanku na vrhu zahodnih držav, ki je bil v Londonu. Državniki so obravnavali predvsem gospodarske probleme splošnega interesa, niso pa prišli do novih pobud glede prezadolženosti držav tako imenovanega tretjega sveta, visokih obrestnih mer v ZDA itd. Na sestanku so tudi govorili o odnosih z ZSSR. Reagan je poudaril, da želi obnovev pogajanj s Sovjetijo in trdil, da je storil vse v njegovi moči, da bi prišlo do le-teh, sovjetska stran pa je odklonila vse pobude. Kanadski premier Pierre Trudeau je pa kritiziral Reagana, češ da ni storil dovolj. Trudeau se posebno zanima, da bi do novih pogajanj o omejevanju oboroževalne tekme med Zahodom in Vzhodom prišlo in je tudi obiskal Moskvo v ta namen, a brez uspeha.

V Moskvo so prišli voditelji vlad in komunističnih partij desetih držav, včlanjenih v gospodarski organizaciji Comecon, ki povezuje njih gospodarstva. Gre za prvi tak sestanek na vrhu od leta 1971. Čeprav igra v Comeconu kot v Varšavskem vojaškem paktu Sovjetska zveza odločilno vlogo, so

nastale težave zadnja leta, ko želijo nekatere članice spremembe v odnosih. Romunija na primer igra neodvisnejšo vlogo, kot želijo Sovjeti. Edini voditelj, ki ni prišel v Moskvo za sestanek, je kubanski Fidel Castro, ki je poslal Carlosa Rafaela Rodrigueza.

Sikhski vojaki zapuščajo svoje enote — Posledice napada na sikhsko versko središče v Amritsarju hudo breme za indijsko vladno

NEW DELHI, Indija — V zadnjih dneh je več sto sikhskih vojakov zapustilo svoje enote. Prišlo je celo do spopadov med temi Sikhi in enotami vojske. Sikhsko prebivalstvo je namreč ogorčeno nad napadom na versko središče v Amritsarju, tako imenovani Zlati tempelj. Indijske oblasti sicer cenzurirajo podatke, ki prihajajo iz Amritsarja, sedaj pa priznavajo, da je bil boj med fanatičnimi Sikhi v templju in vojniki redne vojske res srdit. Prva poročila so namreč govorila o kakih 200 ubitih na obeh straneh, sedaj pa naj v boju padlo do 1000 oseb, med njimi 800 Sikhov, ki so branili Zlati tempelj. Vojska naj bi izgubila do 200 mož. Druga, novejša poročila, pa omenjajo možnost, da se bo število žrtev boja povzpelo kar na 2.000.

Opazovalci indijskih političnih razmer pravijo, da se bo »sikhski problem« nadaljeval in celo poostiril kljub temu, da je bilo ubitih v napadu na Zlatem templju več vodilnih oseb sikhskega gibanja.

Papež Janez Pavel II. potuje v Švico — Prvi papeški obisk v zadnjih 500 letih — V deželi bo ostal 6 dni — Izredni varnostni ukrepi

VATIKANSKO MESTO — Danes se bo začel šestdnevni obisk papeža Janeza Pavla II. v Švici. Zadnji papeški obisk v Švici je bil v 15. stoletju. Janez Pavel II. se bo mudil v deželi šest dni, v tem času bo obiskal 10 od vseh skupaj 26 švicarskih kantonov. Imel bo več javnih nastopov, srečal se bo z vodilnimi predstavniki protestantske in židovske vere.

Papež Janez Pavel II. je imel namen, Švico obiskati maja 1981. leta, vendar je bil nekaj tednov pred obiskom ranjen v atentatu. Danes bo imel papež sv. mašo v južnem mestu Lugano, v katerem živijo predvsem italijansko govoreči Švicarji.

Zopet streljanje v Bejrutu — Ubitih najmanj 45 oseb, več kot 200 pa ranjenih — Vlada Rašida Karamija še brez pravih korenin

BEJRUT, Libanon — Včeraj so bili v tem na pol porušenem mestu zopet aktivni muslimanski in krščanski topničarji. V najhujšem streljanju v zadnjih 6 tednih, je bilo ubitih 45 oseb, večinoma so bili civilisti, ranjenih pa več kot 200. Koalicijska vlada, ki ji načeljuje muslimanec Rašid Karami, še vedno nima splošne podpore, v teku so pogajanja med raznimi verskimi, etničnimi in političnimi skupinami, katerih namen je napraviti konec državljanski vojni, vendar niso imela nobenega uspeha.

Enrico Berlinguer, voditelj močne italijanske komunistične partije, umrl

PADOVA, It. — V tukajšnji bolnišnici je na posledicah možganske kapi umrl 62 let stari Enrico Berlinguer, ki je zadnjih 12 let vodil italijansko komunistično partijo. Berlinguerja je zadela kap, ko je govoril na nekem volivnem zborovanju. Prepeljan je bil v bolnišnico, kjer so ga takoj operirali, vendar ni več prišel k zavesti. Berlinguer je zagovarjal tako imenovani evrokomunizem, ki ni bil vseh ZSSR. Kritiziral je Sovjete radi Afganistana in Poljske, a ostal zvest komunist.

Iz Clevelanda in okolice

Seja—

Društvo sv. Ana št. 4 ADZ ima redno mesečno sejo to sredo popoldne ob 1. v društveni sobi avditorija pri Sv. Vidu. Članice vabljen!

Premislul je—

Preteklo nedeljo je v Zephyr Hills, Fla. umrl John Novak, rojen v vasi Kamen vrh, fara Ambrus, živeč mnoga leta v Clevelandu, kjer zapuščala hčerko Dolores Anzlovar ter mnoge prijatelje in znance.

Novi grobovi

Mary Malovrh

Umrla je Mary Malovrh, rojena Grdadolnik v Sloveniji, od koder je prišla v ZDA 1. 1949, vdova po pok. možu Josephu, mati Sophie Mazi, Mary Ann Riffett (Brehman, Tex.), Josepha, Stana in Martina (Millford, O.), 4-krat stara mati, sestra Angele Yancar (Youngstown, O.), Jennie Kristavcnik, Francke (Jug.), Anice Oblak (Jug.) in Mici Jereb (Jug.), teta Marije Jereb in Matta Grdadolnika, članica KSKJ št. 169, MZA in Slovenske pristave. Pogreb bo iz Zak-Cosic pogrebnege zavoda, 28890 Chardon Rd., jutri, v sredo, v cerkev sv. Felicite dopoldne ob 10.30 in od tam na pokopališče Vernih duš. Na mrtvaškem odru bo danes, v torek, popoldne od 2. do 4. in zvečer od 7. do 9.

Victor J. Matjasic

Sinoči je v Bedford bolnišnici nepričakovano umrl Victor J. Matjasic, rojen v Sloveniji, od koder je prišel v ZDA pred 58 leti, mož Elizabeth (Betty), roj. Mirtel, oče Dorothy Szumski in Vicki, 2-krat stari oče, sin Josepha in Jennie, roj. Kozoroc (oba že pok.), brat Josepha in Edmunda (pok.), zaposlen do svoje upokojitve pri Morco, Inc., član društva sv. Jožefa št. 146 KSKJ in Kluba slov. upokojencev v Nevburgu-Maple Hts ter 60 Plus kluba. Pogreb bo iz Fortunovega pogrebnege zavoda, 5316 Fleet Ave., v petek, 15. junija. (Čas pogreba bo objavljen v Plain Dealerju.) Na mrtvaškem odru bo v sredo in četrtek popoldne od 2. do 4. in zvečer od 7. do 9.

Joseph A. Sternad

Umrl je 59 let stari Joseph A. Sternad, mož Mary, oče Susan, Barbare in Richarda, 2-krat stari oče, brat Alice Debeljak, Frances Okorn, Lillian Vidmar, Mary Orehovec, Matt Oberstarja, Norberta Strnada in Jean Suvak. Pogreb bo iz Brunner pogrebnege zavoda v Mentorju v četrtek, 14. junija, v cerkev sv. Gabrijela v Concordu, Ohio. Na mrtvaškem odru bo nocoj od 7. do 9. ter jutri, v sredo, popoldne od 2. do 4. in zvečer od 7. do 9.

Spominska svečanost—

To soboto in nedeljo bo spominska svečanost na Slovenski pristavi, ki jo organizira Tabor DSPB. Članek o njej in tudi spored boste našli na 2. str. današnje AD.

Nova knjiga—

Mnogi rojaki se spominjajo obiska igralske skupine in Hledetovega ansambla iz Gorice oz. Števerjana pred 5 leti. Med gosti je bila tudi znana pisateljica Zora Piščanec. Pred kratkim je izšla njen najnovejši roman Most čez ocean, v katerem opisuje vtise, ki jih je dobila med obiskom pri nas. Knjiga je zanimiva: ko bodo prišli izvidi v naše mesto, bomo vas obvestili.

Zadušnica—

V četrtek, 14. junija, zjutraj ob 8.30 bo v cerkvi sv. Kristine sv. maša za Valentine Grilla ob 46. obletnici njegove smrti.

Spominski dar—

Vera Zupan je darovala Ameriški Domovini \$10 v spomin na njenega moža Ernesta Zupana. Hvala lepa!

Tiskana poročna vabila—

Tiskarna A.D. nudi izredno lepa tiskana poročna vabila. V pisarni imamo iste kataloge, ki jih najdete v najboljših trgovinah. Naročniki A.D. pa so upravičeni kar do 20-odstotnega popusta, ako naročijo vabila pri nas. Prav tako lahko vzamete katalog domov in ga pregledate. Za vso informacijo, oglašite se v pisarni ali pa pokličite na tel. 431-0628!

Mary Hocevar

Umrla je 81 let stara Mary Hocevar, rojena Petrovic, vdova po pok. Rudolphu, mati Marie Brodnick, tašča Franka J. Brodnicka, 2-krat stara mati, 1-krat prastara mati, sestra Frances Mavko, Johna, Louisa, Franka (Fla.), Jennie Konecny (Mich.) in Victorja, članica sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ, sv. Ane št. 4 ADZ in SZZ št. 25. Pogreb bo iz Zak pogrebnege zavoda, 6016 St. Clair Ave., jutri, v sredo, dopoldne ob 9.30, v cerkev sv. Vida ob 10., nato na pokopališče Vernih duš. Na mrtvaškem odru bo danes, v torek, popoldne od 2. do 4. in zvečer od 7. do 9.

VREME

Pretežno sončno danes z najvišjo temperaturo okoli 85° F. Deloma sončno, vroče in soparno jutri z možnostjo krajevnih neviht v popoldanskem in večernem času. Najvišja temperatura okoli 90° F. V četrtek spremenljivo oblačno in nekaj hladneje. Najvišja temperatura okoli 82° F. V petek deloma sončno z najvišjo temperaturo okoli 84° F.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. — 431-0628 — Cleveland OH 44103

AMERIŠKA DOMOVINA (ISSN 0164-680X)

James V. Debevec — Publisher
Dr. Rudolph M. Susel — Editor

Published Tuesdays and Fridays except first two weeks
in July and one week after Christmas

NAROČNINA:

Združene države:

\$28.00 na leto; \$14.00 za pol leta; \$8.00 za mesece
Kanada in dežele izven Združenih držav:
\$40.00 na leto; \$25.00 za pol leta; \$15.00 za 3 mesece
Petkova izdaja; \$15.00 na leto; Kanada in dežele izven
Združenih držav: \$20.00 na leto.

SUBSCRIPTION RATES

United States:

\$28.00 per year; \$14.00 for 6 months; \$8.00 for 3 months
Canada and Foreign Countries:
\$40.00 per year; \$25.00 for 6 months; \$15.00 for 3 months
Fridays only: \$15.00 per year — Canada and Foreign \$20

Second Class Postage Paid at Cleveland, Ohio
POSTMASTER: Send address change to American Home,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, OH 44103

No. 47 Tuesday, June 12, 1984

Svetel žarek sredi marksizma

Bosansko glavno mesto Sarajevo, nedaleč od Međugorje, je kot kraj zimske olimpiade, zablestelo po vsem svetu in ugasnilo. Dobro pripravljena igrišča in gladek potek celotnega olimpijskega programa je prinesel Jugoslaviji in njenemu marksističnemu režimu priznanje in pohvalo, a kritični časniki in poročevalci niso pozabili omenjati, da v gostiteljski državi vlada režim zatiranja človekovih pravic in nasilje nad svobodnim življenjem državljanov. Priznanje in graja sta se pomešali v amorfnu sliko nečesa, kar ne gre skupaj.

Istočasno se v hribovitem naselju Međugorje v Hercegovini odvijajo dogodki povsem drugačne narave, ki z vladajočimi oblastniki in njihovim marksizmom tudi ne gredo skupaj, pa jih svet na široko beleži in o njih razpravlja. Vsi znaki merijo na to, da bo Međugorje še znaten čas zanimalo jugoslovansko in svetovno javnost, domačim oblastnikom krepko grenilo z nasiljem prigrabljenost oblasti in moč ter ne zlepa ugasnilo, kot Sarajevo. Tukaj namreč gre očividno za olimpiado tekmovalstva z nadzemskimi, ne telesnimi, marveč duhovnimi silami, ki jim tudi vsemogočni »znanstveni« nauki in ideja materializma ne bo kos. V naslednjem se želimo pomuditi pri tem značilnem fenomenu, ne da bi se imel namen spuščati v kakršno koli oceno prikazovanj nebeške Gospe, kot takih.

Ko so pred tremi leti prodrle v svet prve vesti o čudnem pojavu prikazovanja Device Marije šestero mladim ljudem, napol otrokom, v gorski vasi Međugorje v Hercegovini, je bilo slišati iz Jugoslavije, da so oblasti ostro nastopile, da bi vso stvar v kali s silo zadušile. Proglasile so pojav za izmišljotino tamkajšnjih cerkvenih krogov, da bi z njim varali neuko ljudstvo in se na račun babjevernosti okoriščali. Uvedli so uradno preiskavo, frančiškanskega župnika odvlekli v ječo in pritiskali na otroke, ki so trdili, da vidijo Gospo in z njo govorijo, naj svoje izjave preklicajo. Niso uspeli, a proti otrokom si niso upali uporabiti sile, da bi jim zavezali usta.

Otroci kar naprej trdijo, da skoraj vsak dan vidijo Gospo in pripovedujejo, kaj jim naroča, brezbožna marksistična oblast pa je brez moči, da bi to ustavila, razen za ceno velikega svetovnega škandala, če bi poslala v Međugorje policijo in otroke s silo razgnala. Kaj takega si Jugoslavija ne more privoščiti, zlasti ne v sedanjem kritičnem položaju.

Oblastniki so uvideli in ocenili situacijo in se udali, sprejemajoč nevarno dejstvo, da imajo sredi uradne marksistične nevere nenavaden duhoven pojav, ki ostentativno oživilja in utrjuje vero ter ustvarja center velikega ljudskega gibanja in vzbuja povečano pozornost po vsem svetu. Občila vseh vrst namreč poročajo, kako se dan za dnem zagrnjajo valovi ljudskih množic v prej neznano gorsko vas, in da v teh množicah niso samo preprosti kmečki in delavski ljudje, ampak tudi intelektualci, znanstveniki in učenjaki vseh mogočih strok in poklicev. Ti, zlasti zdravniki in psihologi, se za dogodke zanimajo najbrž ne v prvi vrsti kot verni ljudje, in ne prihajajo kot romarji, ampak iz zanimanja in radovednosti, kaj je na stvari.

Kar ti resni in neprizadeti ljudje poročajo, je za brezverstvo jugoslovanskega režima huda slana, ki neusmiljeno mori bohotno cvetje komunističnega »znanstvenega« ateizma z dokazovanjem, da je nad človekovo materialistično

(dalje na 4. str.)

Spored spominske proslave na Orlovem vrhu

Sobota, 16. junija 1984:

Ob 5. uri popoldne sprejem gostov iz Avstralije, Kanade in iz vseh krajev Združenih držav.

Ob 6. uri bo na razpolago večerja.

Ob 7. uri zvečer bo v dvorani predvajan film: »The Klagenfurt Affair«.

Ob 8. uri zvečer kratka svečanost pri Spominski kapelici, v mraku kres.

Nedelja, 17. junija 1984:

Ob 9. uri dopoldne odhod avtomobilske povorke iz 72. ceste. Ostali se pridružijo sprevodu na običajnih mestih.

Ob 11. uri dopoldne: Svečana blagoslovitev novega, 35-čevljev visokega spominskega križa. Takoj nato bo sv. maša, ki jo bo daroval č.g. F. Kosem, kancler clevelandske škofije.

Ob 12.30 bo na voljo kosilo.

Ob 2. uri popoldne bodo pete litanije.

Odbor TABOR, DSPB prosi za čimvečjo udeležbo narodnih noš. Vse zavedne Slovence vabimo, da se nam pridružijo v molitvi za pokoj tistih, ki se jih po devetintridesetih letih spet spominjamo.

TABOR

RESNICA VSTAJA!

CLEVELAND, O. - Skoraj štiri desetletja se Slovenci, ki smo preživeli komunistično revolucijo v domovini, zbiramo v svojih novih naselbinah po vsem svetu ter se enkrat na leto zamislimo ob spominu na tiste naše brate, ki so nam med revolucijo ohranjali življenja, ob njenem krvavem koncu pa odprli pot v svobodo.

Tega osnovnega dejstva, da so padli za nas in da mi živimo v svobodi zaradi te njihove žrtve, ne more izbrisati čas, ne morejo prekriti nove okoliščine ali celo brezbriznost in oto-

pelost.

Toda v času, v katerem živimo, to ni več dovolj. Napeti moramo vse svoje moči, da bo ta njihova žrtev priznana v vsej svoji veličini ne le v naših naselbinah, kjer je to pač najlažje uresničljivo, temveč tudi v svetu, ki nas obdaja, in pa tudi v domovini, kjer doraščajo celi rodovi, ki nič ne vedo o tem, kakšno ceno je njihov narod plačal za vse, kar danes »uživajo« v vsakdanjem življenju.

Doma je svoboda le »smešna krinka, opičji obraz«, kot pravi pesnik, in tisti, ki jo slave, ponavljajo kot papagaji svečane besede, ki pa nimajo nobene resnične vsebine. Resnica pa sili na dan tudi med njimi in bo nekoč bruhnila z vso svojo močjo ter preplavila puhlo propagandno govorjenje.

In kaj je resnica?

Resnica je, da je komunistična partija v Sloveniji in drugod po Jugoslaviji, izrabila tragedijo, ki je zadela narod z napadom Hitlerjeve Nemčije, ter med zmedene mase zasejala ljuljko tuje učenosti, katere namen je bil, kot to danes sami priznavajo, do kraja spremeniti značaj slovenskega naroda, spremeniti ga tudi s silo, v krvi, če potrebno.

Resnica je, da je komunistična partija s tem zagrešila največji zločin nad našim narodom, saj ga je s tem »spreminjanjem« značaja pahnila na rob obupa in je bil v strahu za svoje tradicionalne vrednote, prisiljen iskati pomoči pri svojih tradicionalnih sovražnikih.

Resnica je, da je komunistična partija potem to obupno, samoobrambno gesto slovenskih ljudi, proglasila za narodno izdajstvo, kot je to cinično »napovedovala« od prvega trenutka svoje krvave revolucije.

Resnica pa je tudi, da se je štiri desetletja po svojem nastopu, komunistična partija znašla v slepi ulici, kjer je izpostavljena splošnemu prezirju ljudi in odkritim željam po čimprejšnji in kakršnikoli spremembi. Resnica je, da se

mora za svoj današnji obstanek zahvaliti samo strateškemu položaju Jugoslavije, ne pa kakršnikoli popularnosti ali politični modrosti svojega vodstva.

Resnica je, da so narodi Jugoslavije, slovenski med njimi, po štirih desetletjih »svobode« in kljub milijardam tujega denarja, siti samo te svobode in vse marksistično-leninistične navlake, s katero jih bremeni komunistična partija.

V luči teh dejstev, postane toliko bolj zgovorna in spominna vredna žrtev tistih, ki so se vsemu temu skušali upreti za ceno svojih življenj. Dvanajst tisoč jih je bilo! Dvanajst tisoč slovenskih življenj, ki jih skuša komunistična partija še danes zatajiti.

Pa jih ne more! Mi imamo dokaze. Dokaze za njihovo življenje in dokaze za njihovo smrt in za tiste, ki so jo zakrivil.

Šestnajstega in sedemnajstega junija se bomo na Slovenski pristavi spominjali vseh žrtv komunistične revolucije v Sloveniji, padlih Vaških stražarjev in četnikov ter strahopetno pomorjenih, zvezanih slovenskih domobrancev.

Pridružite se nam!

Tabor, DSPB

Slovenska pisarna sporoča...

CLEVELAND, O. - Pravkar so dospeli izvodi »Vojne in revolucije«, delo dr. Franca Bükviča, ki živi v Fairfieldu, Conn. Knjigo je izdala Slovenska Kulturna Akcija v Argentini in obsega 712 strani. Obširna ocena knjige je bila objavljena v AD pretekli tork. Knjiga stane v platno vezana \$25.-, broširana \$20.-, plus \$1.50 poštne, kdor naroči po pošti. Naklada te knjige je samo tisoč izvodov, zato bo najbrž hitro razprodana.

Sedaj je še čas naročiti knjige Mohorjeve družbe v Celovcu za leto 1985. Naročnina za to leto je \$21. Naročniki, ki bodo pravočasno plačali naročnino, bodo objavljeni v imeniku naročnikov, ki je vsako leto priobčen v Koledarju. Zato prosimo, da to čimprej uredite. Vedite, da z naročnino Mohorjevih knjig podprete najstarejšo slovensko knjižno ustanovo. Kako naj sedaj ameriški Slovenci upravičimo našo brezbriznost, če primerjamo, da je v prejšnjem stoletju bilo v Ameriki število naročnikov na knjige Družbe sv. Mohorja za več sto višje kot je sedaj.

Slovenska pisarna tudi pobira naročnine za: Družino, Ognjišče, Naša luč, Duhovno življenje in Svobodno Slovenijo. Čeke naslovite na »Slovenska pisarna«, pošljite jih na naslov: 6304 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio 44103.

Pisarna je odprta vsak torek, četrtek in soboto od 10. do 1. ure popoldne. Za izjemni čas pa morete urediti po tel. 881-9617.

Jože Melahar

Ameriška Domovina druži Slovence po vsem svetu

Mimogrede iz Milwaukeeja

— PRISTNOST —

MILWAUKEE, Wis. - Medtem ko za maj ni gotovo, ali je dobil ime po Atlasovi hčerki Maji — nekateri menijo, da po Jupitru z vzdevkom Maius —, se junij zagotovo imenuje po ženski in je kot tak edini med vsemi dvanajstimi. Botra mu je bila Jupitrova žena Juno, lepota z zapeljivimi očmi, zgled zvestobe, kraljica neba. Slovensko ime za junij je tudi rožnik, mesec rož, mesec, ko vse zeleni in cvete. Za mesec junij so omenjena še imena bobov cvet, sečnik, ržni cvet, travnar, kresnik, šestnik, prasniki in senovjek.

Komaj se je začel dan pošteno daljšati, bo veselja konec 21. junija, ko nastopi poletje in dnevi bodo postali zopet krajši in manjši. V tem edinem ženskem mesecu pa v starih časih niso bili tako natančni in so začetek poletja in najdaljši dan praznovali na dan Janeza Krstnika 24. junija. To je bil tudi edini večji poletni praznik, zato so mu pripisovali čudežno moč. Pesnik Cveto Golar poje v pesmi O »Kresu«:

*Nocoj zavriskaj v lepi svet
utrgaj kresni, tajni cvet,
in praprotnih semen nastrezi
in na mah pod bukev leži —
nasloni na zemljo uho,
da zveš, kje izvira zlato
in kje se preliwa srebro.*

Dragi bralci in bralke, upoštevajte in zapomnite se, da je v rosi kresnega jutra zdravilna moč, zato se je treba umivati z njo ne le obraz, marveč celo telo, ki postane tako odporno proti vsem boleznim. Jasno je, da na deželi je veliko lažje dobiti toliko rose in se čiste povrhu, kot v mestih. Toda vseeno poizkusite. Vsem, ki so rojeni v tem edinem ženskem mesecu, vsem godovnikom, posebno Lojzetom in Janezom lep junijski pozdrav in vse dobro!

Upravniku, uredniku in vsem sodelujočim pri *Ameriški Domovini* želimo prijetnega oddiha, veselega razpoloženja in vse dobro v počitniških dneh!

S prihodom meseca junija se kulturno-umetniška sezona 1983/1984 približuje koncu in se že pripravljajo za začetek poletne kulturne sezone. Tudi v tej sezoni so imeli v Milwaukeeju zelo bogato in pestro izbiro raznih umetniških prirediteljev. Ker je meni in ženi Frances zdravje bilo zelo naklonjeno in zima zelo prizanesljiva, sva tako imela priliko prisostvovati in uživati petnajst simfoničnih koncertov milwaukeeškega orkestra, katerega vodi Lukas Foss.

Eden najboljših koncertov v tej sezoni je bil Verdijev »Requiem« v času velikonočnih praznikov. Z užitkom sva poslušala tudi deset odličnih koncertov chičškega simfoničnega orkestra, katerega vodi dirigent Sir Georg Solti. Izmenoma so dirigirali še svetovno znani dirigenti Rafael Kubelik, George Leinsdorf in Claudio

Abbado, ki je imel na predzadnjem koncertu na sporedu drugo simfonijo Čajkovskega in Beethovnov »piano concerto no. 3« s svetovno znanim pianistom češkega rodu, 81-letnim Rudolfom Serkinom. Oba, dirigent Abbado in pianist Serkin, sta bila nagrajena z navdušenim, stoječim aplavzom.

»Bel Canto Chorus« se nam je z dvestotimi pevci in pevkami ter simfoničnim orkestrom in solisti predstavil z dvema odličnima koncertoma, eden v jeseni, drugi pa 11. maja 1984. Izvajali so G. F. Handelovo Judas Maccabaeus. Pevski zbor in orkester je odlično pripravil in vodil dirigent James A. Keeley. V veliki dvorani P.A.C., kjer je 2300 sedežev, je bilo na žalost nekaj manj kot polovica sedežev nezasedenih.

»Florentine Opera Company« nas je v letošnji sezoni presenetila s tremi izredno lepimi in dobro izvajanimi operami in sicer R. Straussovo »Salome«, G. Rossinijevo komično opero »Barber of Seville« ter G. Puccinijevo »Madame Butterfly«. V glavnih in naslovnih vlogah so nastopili solisti in solistke iz raznih mest Amerike in želi za svoje petje velikega odobravanja.

Z ženo sva prisostvovala tudi petim baletnim večerom in to: »Giselle«, Čajkovskemu »Hrestaču« in »Serenade«, milwaukeeški baletni premieri »Fall River Legend« in G. F. Handelovo »Concerto Grosso«, nadalje Aaron Coplandovo »Rodeo«, pred par tedni pa baleta »Les Sylphides« in Aleksander Glazounov »Pas de deux«. Odlični koreografi, ves baletni zbor, predvsem baletki Michelle Lucci in Catherine Yoshimura ter baletnika Gregory Osborne in Kurt Putzig, zaslužijo vso našo pohvalo.

V mali »Todd Wehr« dramski dvorani so nas res dobri igralci in igralka zabavali v Čehovi komediji »Striček Vanja« in v Brian Frielsovi drami »Translations«, v Pabst gledališču sva pa uživala Shakespearovo komedijo »Much Ado About Nothing«, kar je po naše — »Mnogo hrupa za nič«.

V Performing Arts Center, kjer je več dvoran, je tudi mala dvorana s hodnikom, kjer razni mladi in stari umetniki slikarji razstavljajo svoje umetnine. V Milwaukeeju imamo poleg več malih umetniških razstavnih prostorov tudi velik umetniški razstaveni prostor v »Memorial Arts Center«, kjer izmenoma razstavljajo svoja dela ameriški slikarji in kiparji, razni umetniki iz evropskih držav ter iz drugih celin. Kdor ljubi lepoto in resnico, bo oboje našel v teh kulturnih hramih.

Slovenski pevski zbor USPEH nas je v Milwaukeeju že trikrat presenetil z odličnimi pevskega koncerti. Prvi nepozabni koncert je bil v krasni samostanski cerkvi sv. Jose-

pha, kjer je zbor pel dela slovenskih skladateljev pod vodstvom pevovodje dr. Leo Muškatevca. Nastopil je kot gost tudi organist Paul Sifler iz Kalifornije.

Drugi koncert je bil v univerzitetni gledališki dvorani, kjer so »Neslovenci« peli pesmi slovenskih skladateljev, tretje, »Chamber Music Concert«, je bil v isti dvorani, kjer je ameriški kvintet igral dela slovenskih skladateljev.

Prihodnji koncert pevskega zbora »Uspeh« bo to soboto, 16. junija, v Sheboyganu, naslednji dan, 17. junija, pa v Lemontu. Nato pa bo pevski zbor »Uspeh« odpotoval v Ljubljano, kjer bo Izseljenska Matica organizirala nekaj pevskega koncertov v raznih krajih Slovenije. V Ljubljani na Izseljenski Matici bodo v tem času skupno s koncertom pevskega zbora »Uspeh« slavili 80-letnico rojstva in obstoja Slovenske Narodne Podporne Jednote! (Ur. — Ob isti priliki bodo slavili 50-letnico Progressivnih Slovencev Amerike. Niti omenili pa niso 90-letnice KSKJ. Obe organizaciji, SNPJ in PSA, sta bili povsem naklonjeni režimu v Sloveniji in SFRJ od začetka, to je pa predpogoj za takšno priznanje v Ljubljani. Pri KSKJ so lahko ponosni, da jih ignorirajo v domovini.)

Upajmo, da bo v mesecu juniju lepše in toplejše vreme, kot je bilo v mesecu maju. V teh poletnih mesecih se bodo vršili v tem ali onem parku razni koncerti na prostem. V Washington parku se bodo vršili vsako soboto in nedeljo zvečer glasbeni in pevski koncerti. Tudi v Humboldt parku bodo vsak torek zvečer koncerti godbe na pihala »Cudworth Milwaukee Legion Band«, kjer bodo na sporedu koračnice, valčki, polke in razne operetne melodije. Vsi ti koncerti so brezplačni in namenjeni ljudem za zabavo in veselje v vročih poletnih večerih.

V teh vročih poletnih mesecih je tudi čas slovenskih zabav na prostem oz. piknikov, kjer se bo razlegala poskočna polka in vonj po pečenih piškah, pujskov, pečenic in še vonj dobrega vinčka. Najavljenih je šest slovenskih piknikov, trije v triglavskem parku, dva v Arcadian parku in eden v hrvatskem parku. Želim vsem zdravja, smeha in veselega razpoloženja.

Kot sem že omenil, bo v letošnjem letu v vročih mesecih »Športna Olimpiada« v Los Angelesu, kjer bo nastopilo 132 držav z okrog 10.000 atleti obojega spola. Bojkotirali pa bodo letošnje olimpijske igre 14 držav, na čelu pa ZSSR in Vzhodna Nemčija. V tem času bo v raznih delih mesta Los Angelesa tudi neka »kulturna olimpiada«, na kateri bodo orkestralni in pevski koncerti, baletni nastopi in

LEMONT, Ill. - Pri izdelovanju letošnjih programov je bila vodilna misel pristnost v delu za Slovence. Pristnost nas obvaruje pred marsikatero napako, najbolj pa je potrebna za zaupanje. Brez pristnosti ne moremo pričakovati uspešnosti pri duhovnem delu.

Letošnje programe smo začeli s šmarnicami. Med šmarničnimi razmišljanji nas je spremljala Marija kot vzor odgovora na Božje klice in Božje darove. Njen odgovor vedno spremlja zvestoba vsemu, kar je prejela od Boga. Sama ni poznala žrtve, ki jih ima Bog za njo, a zvestoba jo je pripravljala za poslanstvo matere obljubljenega odrešenika.

Med duhovnimi vajami je bila vodilna misel pri razmišljanjih, skupnih in osebnih razgovorih pristnost, ki človeka usposobi za sprejem načrta za življenje skladnega z evangeljskimi nauki. V našem času namreč obstoja nevarnost, da skupine in posamezniki skušajo svojim zamisliti prilagoditi evangeljske nauke. Pristnost pa nam pomaga, da svoje mišljenje in presojanje prilagodimo Kristusovim naukom.

Pristnost v majniškem programu nas je pripravila za sprejem škofa Smeja. Lahko rečemo, da ga nismo nič poznali, a prve besede, ki nam jih je spregovoril v odgovor na pozdrav pred blagoslovom novega križa pred samostanom, nas je zajel zaradi pristnosti slovenske vernosti, ki je dihala iz njegovih besed. Preproste mu blagoslovu križa je dal globok pomen s slovesnimi bogoslužnimi oblačili in vstopno procesijo iz samostana proti

velike umetniške slikarske in kiparske razstave. Sodelovali bodo umetniki iz vseh delov sveta. V Los Angelesu in Rimu se zavzemajo, da bi poslali dva starogrška kipa — »Vojščaka iz Riaceja« —, ki so ju odkrili leta 1972 v Kalabriji. V Los Angelesu naj bi krasila razstavne prostore olimpijskih iger leta 1984.

V politični areni smo pričali že dalj časa, da se demokratiški predsedniški kandidatje borijo in pripravljajo z nabiranjem delegatov, kateri bodo v San Franciscu na demokratiški konvenciji odločili in izvolili demokratiškega predsedniškega kandidata, ki bo šel potem v borbo z republikanskim kandidatom, ki bo seveda sedanji predsednik Ronald Reagan.

Kdorkoli bo izbran na demokratiški konvenciji — po nabranih delegatih ima največ izgleda bivši podpredsednik Walter Mondale —, ki pa bo imel zelo težko pot do vstopa v Belo hišo. Ameriška politična olimpiada se bo po ostri in brezsrčni borbi končala 6. novembra 1984. Pred kratkim je v nekem intervjuju Jerry Falwell dejal: V poglavitnih rečeh zasluži Ronald Reagan za prva tri leta predsednikovanja red plus pet!

A.G.

križu. Procesijo so pozdravili ljudje s pesmijo »Kraljevo znamenje križi stoji«.

Pričakovali smo, da bo škof na preprost način blagoslovil križ po molitvi iz novega »Malega obrednika«. Škof Smej pa je v nagovoru dejal, da bo križ posvetil in je ves obred obdal s slovesnim bogoslužjem božje besede z branjem berila, evangelija in homilijo o pomenu križa z naukom, naj vsakokrat, ko gremo mimo tega križa, počastimo sveto znamenje odrešenja in vključimo v svoje čiščenje prošnjo za mir na svetu. Prošnjo za mir na svetu pa naj spremlja naše delo za mir v najbližji okolici našega dnevnega obstoja. Škofove besede so naredile na nas globok vtis. Posvetilno molitev križa je spremljal blagoslov s kadihom in blagoslovljeno vodo.

Na novem križu ni Kristusovega telesa. Na ta križ bomo »pribijali« svoje molitve in žrtve za mir med nami in na svetu. Posvetitev križa ni bila le enkratna verska vaja ali pobožnost, prinaša naj tudi sado v bodočih molitvah in delu za mir.

Izdelava in priprave za postavitve križa so vplivale na vse, ki so sodelovali. Vse se je vršilo skrito in tiho. Nič, kar je bilo potrebno vključiti v načrt, ni bilo prepuščeno slučaju in obenem tudi ne posebnemu trudu. Potrebna je bila pomoč mnogih. Vsi so bili pridobljeni za sodelovanje brez posebnega napora, nihče ni odrekel sodelovanja in doživljali smo tudi nepričakovano pomoč, posebno od strani mlajših. Pomagali so nam tudi člani Slovenskega športnega kluba, katerega predsednik je Jimmy Gregorich, v nedeljo pred prihodom škofa Smeja pri prenosu križa iz delavnice pred cerkev sv. Štefana. Tam so bili za varstvo križa kake tri ure, dokler ga ni podjetje Nikota Vavpoticha prepeljalo v Lemont. V Lemontu so nesli križ od Romarskega doma do samostana med molitvijo desetke rožnega venca, »ki je za nas težki križ nesel«.

Med kosilom sem se zahvalil škofu Smeju za obisk. Zahvalil sem se mu, da je prišel med nas kot dober človek, ki ima razumevanje za naše želje. Najprej mora biti duhovnik in škof dober človek, da lahko postane tudi dober pastir.

Začetek letošnjih lemontskih programov nam je dal zaupanje prav zaradi pristnosti, ki mora spremljati naše delo in vsa prizadevanja. Bodimo tudi na zunaj, kar smo: verni Slovenci.

P. Fortunat OFM

Poletne počitnice—

Letošnje skupne počitnice osebja pri AD bodo od 23. junija do 8. julija. V tem času AD ne bo izhajala. Društva, ki imajo prireditve ob tem času, naj pazijo, da so poročila objavljena pred našimi počitnicami, ali da so rokopisi spuščeni skozi odprtino pri vratih naše pisarne za časa naše odsotnosti.

Zgodovine ne moreš spremeniti

PITTSBURGH, Pa. - »Tito je tako visok, ker stoji na spomeniku iz samih lobanj,« je zapisal angleški dnevnik v Buenos Airesu. Komunist Mitja Ribičič je izjavil, da se jugoslovanske oblasti nimajo od svoje preteklosti prav ničesar sramovati. Komunisti so tajili in bodo še naprej tajili svoje zločine. Dokler imajo oblast, ne puste obiska grobov, kjer so pokopani deset in deset tisoči. A zgodovine ne moreš spremeniti. Pomorjenih ne moreš oživiti. Komunisti si ne morejo oprati krvavih rok, pa naj še tako taje potoke nedolžne krvi.

V *National Review* (23.I.1983) je ruski pisatelj Solženicin, ki je dolga leta trpel v komunističnem koncentracijskem taborišču, zapisal: »Komunizem je zanikanje življenja; je smrtonosna bolezen za narod in smrt vsega človeštva. Komunizem vero in narodno zavest s posebno besnostjo preganja kot svoja največja sovražnika. Ni možno popraviti ali zboljšati komunizma.«

Komunizem uničuje vse in

preganja vsakega, ki bi gradil versko in narodno zavest. Prav tiste dni — začetek junija 1944 —, ko so komunisti mučili, pretepali domobrance v zavodih sv. Stanislava v St. Vidu nad Ljubljano, predno so jih zmetali v grobove v Kočevskem Rogu in drugod, je komunistična vlada v Ljubljani uradno ukinila prvo slovensko gimnazijo.

Ob spominih na umore junija 1945 naj bodo tu omenjena — morda prvič — imena duhovnikov, ki so jih komunisti umorili z domobranci vred.

Najmlajši med temi duhovniki je bil **Boris Kerč**, posvečen za duhovnika 11. junija 1944, umorjen junija 1945, torej bil duhovnik leto dni. V knjigi »Revolucija okrog Limbarske gore« je izjava domobranskega poveljnika, ki je ušel iz spreveda v smrt. Tako pripoveduje o Kerču, ki je bil zaprt v Teharjih: »Med nami je bil kurat Kerč Boris, ki nas je neprestano spodbujal k zaupanju v božjo pomoč, naj pride karkoli. Ko je mineval drugi dan zapora, je prišel v našo sobo in dejal: „Fantje, moja

ura je prišla. Odpeljali me bodo skupno s častniki. Lahko si mislite, kaj bo z nami. Bodi te trdni v veri. Zaupajte v božjo pomoč, v Marijino varstvo, četudi pride najhujše nad nas. Molite veliko in zaupno. Dal vam bom odvezo. Saj sem morda zadnjih duhovnik, ki vam podeli blagoslov.“«

Poleg Kerča so bili umorjeni junija 1945 sledeči duhovniki: Franc Frelih, Ivan Hrovat, Janez Jenko, Anton Klobovs, Franc Kunstelj, Jakob Mavec, Franc Pezdir, Anton Polda, Ivan Remškar, Matija Šink, Jože Šolar, Stanko Trček, Viktor Zorman.

Če govoriš s človekom, ki pride iz Slovenije na obisk Amerike, skoraj pri vsakem, pa naj bo še tako dober, čutiš vpliv, ki ga ima 40-letna komunistična propaganda. Ti ljudje ne poznajo zgodovine. Zanje se je zgodovina začela s Titom. Poznajo heroje, to je morilce nedolžnih ljudi, ne poznajo pa trpljenja in smrti deset in deset tisočev. Ker so v tem članku omenjeni duhovniki, umorjeni junija 1945, naj bodo tu omenjeni duhovniki, ki so jih komunisti umorili v Sloveniji, ko ni bilo nikjer nobenega vojaškega odpora proti zločinom, ki so jih komunisti vršili z umori kmečkih mož, žena, študentov, izobražencev.

Pred ustanovitvijo prve Vaške straže (17. julija 1942), so komunisti umorili duhovnike: Hubert Leiler, umrl 21. marca 1942; prof. v semenišču dr. Lambert Ehrlich, 26. maja; Jožef Eppich, župnik v Stari Cerкви, 26. maja; Henrik Novak, kaplan v Hinjah, 7. junija; Jože Kofalt, zaprt od Nemcev, pregnan, umorjen v Semiču 15. junija; Janko Komljanec, župnik v Prečni, 17. junija; Franc Nahtigal, župnik v Št. Rupertu in kaplan Franc Cvar, oba 18. junija; Vinko Kastelic, kaplan v Št. Jerneju 1. julija; Jakob Omahna, župnik v Dragatušu, 7. julija; Karol Žužek, župnik pri Sv. Vidu nad Cerknico, 14. julija.

Ljubljanska Družina je imela lani prav kratko vest, kjer sporoča o procesiji žena in mater v Buenos Airesu, Argentina. Teden za tednom, mesec za mesecem, mirno tiho korakajo pred vladno palačo in zahtevajo od oblasti sporočilo, kam so izginili njihova očetje in možje in sinovi.

S to kratko vestjo je Družina brez besed povedala komunistični oblasti v Ljubljani bridko resnico in pravično zahtevo: Junija 1945 ste komunisti brez sodbe pomorili vsaj 12.000 domobrancev, med njimi 14 duhovnikov. Pojasnite, zakaj ste jih umorili in kje ste jih pokopali. Povejte nam tudi, zakaj ne smemo niti imena škofa Rožmana zapisati, čeprav je bil največji trpin v vrsti ljubljanskih škofov. Povejte nam, ali vsaj dovolite nam objaviti imena tisočev, ki so bili brez razlogov zaprti in mučeni v ječah, med njimi več stotin slovenskih duhovnikov.

Naj bo dodana še misel: Kaj bi bilo z materami in otroci,

ako bi kot v Argentini v tihi procesiji enkrat na teden, mesec za mesecem hodili pred vladno palačo v Ljubljani ali pred centralo komunistične partije z napisi: Povejte nam, kje ste zakopali člane naših družin, ki ste jih brez sodbe pomorili 1945?

Vojaška diktatura v Argentini, ki so jo komunisti sovražili, je pustila protestne procesije. Komunistična vlada v Ljubljani tega ne bi nikdar dovolila. Pa povej: kje je večja svoboda?

Slovenski komunisti, učenci Stalinovi, nimate korajže, da bi priznali grob v Kočevskem Rogu, v Teharjih in drugod. Komunisti se resnice boje. Komunisti se celo mrtvih boje. A zgodovine tudi komunisti ne morejo spremeniti.

Jože Cvelbar

FOR RENT

3 bdrms., dining rm., kitchen and bath, up. Addison Rd. near St. Clair Ave.

946-1858 after 4 p.m.

HIŠA NAPRODAJ

Dvonadstropna, s 3 stanovanji in dodatno parcelo. 4 garaže. Blizu cerkve Marije Vnebovzete. 531-6351.

(46-49)

Groveswood and E. 156 St. Colonial 3 bedroom, new kitchen, basement, garage, natural woodwork, aluminum sided, partial third, nice starter. \$34,900. 942-3704 after 6. J. Latkovich.

(46-49)

2 SUITES — FOR RENT

6 rms. 2nd floor, \$275 per mo.; 4 rms. 3rd floor \$175 per mo. Collinwood area. Call 289-6376.

(46,47)

MALI OGLASI

House for Sale by Owner in Richmond Hts.

- First Time Offered •
- Brick Ranch

- Three bedrooms
- Two Full Baths
- Large Kitchen & Utility Rm.
- Paneled Family Room
- Large Front & Dining Rms.
- All-Seasons Sun Room
- Double Garage
- Beautifully Landscaped

"And Much More!"

Principals only!

Call 486-2415 or 481-3358 (47-50)

FOR RENT OR SALE

OFF E. 185 St. Single home, 3 bdrms, small family preferred; no pets. For apt. call owner 261-1109

(X)

Help Wanted

Woman for all around help in kitchen. Must be dependable. 30 to 35 hours per week. Days. Call for appt. 531-2239 or 481-9635.

(46-47)

Apt. for Rent

1 & 2 bdrms. apt. Lakeshore & E. 185th. Adults. No pets. 398-9579. Also want custodian couple.

(46-53)

For Sale

2 family house. Alum. sided. Garage. E. 77 St. off St. Clair. \$11,500. Call 524-4903.

(46-49)

FOR SALE

Double, 5 & 5. E. 68 & St. Clair. Call 881-8028.

(47-54)

LASTNIK PRODAJA HIŠO NA RICHMOND HTS.

— Prvič naprodaj —

3 spalnice, 2 kopalnici, velika kuhinja in soba za gospodinske stroje, z lesom opazena družinska soba, velika dnevna soba in jedilnica, dvojna garaža, z zelo lepim vrtom — »in veliko več!«

Resni kupci naj pokličejo

486-2415 ali 481-3358.

(47-50)

T.K. General Contractors, Inc.

Predelujemo kuhinje, kopalnice, delamo strehe, »driveways«, nove garaže in vsa potrebna gradbena dela na hišah ali poslovnih stavbah. Hiše barvamo zunaj in znotraj in tapeciramo. Zidamo tudi nove hiše in poslovne stavbe.

— Vprašajte za brezplačen predračun! —

— 831-6430 —

MULLALLY POGREBNI ZAVOD

Nahaja se med Memorial Shoreway in Lake Shore Blvd.

365 E. 156th St.

KE 1-9411

- Vse predpriprave v naši posebni privatni sobi.
- Vera, narodnost in privatni običaji upoštevani.
- Parkirni prostor. Zračevalni sistem.

24 urna ambulantna posługa in aparat za vdihavanje kisika.

Svetel žarek sredi marksizma

(nadaljevanje z 2. str.)

ideologijo druga, neizmerno močnejša sila, ki se izkazuje v Međugorju in ki ji ves diktatorski aparat marksizma ni kos.

Ne more biti dvoma, da ne le ideologi, marveč tudi prekaljeni brezverci na vseh mogočih položajih vsemogočne oblasti skrbno beležijo dogodke v Hercegovini, jih ocenjujejo in iščejo obrambna sredstva za odpor in boj. Nekaj bi bilo treba najti prek in brez brutalne sile, a učinkovitega orožja ni za ustavitev vedno vidnejših dokazov, da je Međugorje zelo resna, za brezbožni režim vitalno važna zadeva.

Od teh dokazov naj omenim le nekatere, najbolj vidne in splošne. Tu imamo 6 otrok in najstnikov (teenagers), od mnogih zdravnikov in psihiatrov temeljito preiskanih in soglasno potrjenih, da so popolnoma normalni. O kakih halucinacijah ne more biti govora. Vseh šest trdi, da vidijo in govorijo z Gospo, ki jim neke stvari naroča. Vsak od njih na lasten način opisuje prikazovanje, a po bistvu in vsebini njihovih izjav se vsi opisi ujemajo. Za mogočne brezverce na oblasti ni važno, kaj Gospa pripoveduje, ker tega itak ne verjamejo, važno pa je vidno in otipljivo obnašanje teh otrok, ki izkazuje, da jih ni nihče učil in dresiral ter z njimi sedaj manipulira. In oni že 3 leta vztrajajo pri tem, kar so izkusili od začetka.

Življenje vaščanov in okoliščanov Međugorja se je zelo spremenilo. Nič več sovražstva in prepira in kletvic, temveč idol duhovne skupnosti jih preveva; združeno se vsak petek postijo ob kruhu in vodi v zadoščevanje za materialistično razvrtnost, postrežljivi so do tujcev in voljni pomagati, nihče med njimi se, po vseh poročilih, ne okorišča finančno s tako zelo vabljivo prodajo raznih devocionalij. To vse je vidna resnica, in brezbožniki se sprašujejo: od kod? od kakšne moči? Od varanja šestih mladostnikov?

Trume vernih in brezvernih, romarjev in radovednežev in navadnih »firbcev« se dan za dnem zlivajo v Međugorje, objektivni poročevalci pa vedo povedati, da premnogi letih najdejo pot k spovednici in obhajilni mizi. In se vračajo spreobrnjeni k Bogu. To je živa resnica. Od kod to? Ker so videli šest preprostih otrok strmeti v praznino?

Reševanje teh in še drugih resnic iz Međugorja z resnimi in zadovoljivimi odgovori od strani mogotcev marksističnega režima povzroča veliko neugodje in skrb. Odgovorov namreč — ni. V geografskem središču dežele, kjer je med in po vojni in revoluciji zločin zdijal v genocid lastnih bratov v taki meri, kot v nobeni drugi državi na svetu, in kjer uradno brezboštvo cvete v vsej bohoti, se naenkrat pojavi duh ljubezni in Bogu vdanega življenja. Činjenica za režim, ob kateri bi bilo modro ustaviti se in zamisliti se.

Odpira se olimpiada duhovnega tekmovanja med Bogom in Satanom, ki bo verjetno imela svetovno razsežnost in pomen. V revni podeželski vasi sredi marksistično ustrahovane dežele se odigrava boj med duhom in snovjo. Iz Međugorja odseva svetel žarek upanja v boljše dni.

L. P.

Kanadska Domovina

Iz slovenskega Toronta

KARDINAL – TRGOVEC V MOSKVO

Zadnjič je bilo na tem mestu govora, kako je bila katoliška Cerkev nekoč steber odpora proti komunizmu in kako se je ta red porušil. Ker se je porušil, je bila širjenju komunističnih zmot odprta pot po svetu. O tem odpiranju vrat in potov ve povedati člankar Gregory MacDonald, odličen časnikar in katoličan velike Britanije. On je za časa papeža Pija XII. imel dva dolga razgovora z vatikanskim državnim tajništvom glede vatičanske politike do komunističnih režimov v vzhodni Evropi. Ta politika se je temeljito spremenila (stari red se je porušil!) za časa Janeza XXIII. Tole so glavne misli iz članka G. MacDonalda:

V knjigi »Papež Janez – tradicionalni papež« Ernest Balducci jasno govori o pogajanjih z Moskvo (stran 265). Odločilni faktor je bilo zadržanje papeža Janeza XXIII. do sovjetskega režima. Temu in pravoslavnemu patriarhu je on dal izrecna zagotovila, da politična mnenja na koncilu ne bodo prišla do izraza, da koncil ne bo tribuna za razgovore o komunizmu.

Izgleda, da so bila ta zagotovila dana v izrecni želji papeža Janeza XXIII., da bi se

koncila udeležili tudi pravoslavni opazovalci iz Moskve. Verjetno je v teh zagotovilih tudi iskati vzroka, zakaj ni že drugi vatikanski koncil, kjer so bili zbrani vsi škofje sveta, posvetil svet in izrecno Rusijo brezmadežnemu Srcu Marijinemu. Fatimska zahteva o tej in taki posvetitvi je bila v Vatikanu gotovo znana. Ko je bila na koncilu izglasovana konstitucija o Cerkv, je papež Pavel VI. z vsemi škofi posvetil svet, a je bila v posvetitvi izpuščena izredna omemba Rusije. Fatimsko sporočilo pa predvsem zahteva posvetitev Rusije, da se ta spreobrne in neha širiti zmote po svetu.

Izredna zagotovila, da se na koncilu ne bo razpravljalo o komunizmu, je ponesel v Moskvo kardinal Willebrands. (Odpotoval je iz Amsterdama, oblečen kot holandski trgovec! Posebna opomba) Oba koncil-ska papeža sta se jih striktno držala in zato ni čudno, da II. vat. koncil ni mogel posvetiti Rusije brezmadežnemu Srcu Marijinemu.

Zagotovila, ki jih je dal papež Janez XXIII. Hruščevu nimajo primera v zgodovini. Nikdar ni noben papež dovolil, da bi se svetna sila vtikala v razpravljanje koncila in da bi

imela nanj tako odločilen vpliv. Kar se je zgodilo z drugim vatikanskim koncilom, je nezaslišano. Hotel je razpravljati o Cerkv v modernem svetu, pa ni smel govoriti o največji nevarnosti, ki v modernem času grozi Cerkv od brezbožnega komunizma.

Člankar zaključ, da je duh zagotovil, ki so bila poslana v Moskvo, obvladoval vsa ozračja II. vatikanskega koncila.

Dodatek poročevalca: Kako žalostno! Koliko trpljenja, mučeništva, uničenja, razočaranj, solza, smrti in pogubljenj, krvi, suženstva, strahu, bi bilo prihranjenega človeštvu, če bi ljudje poslušali naročila iz Fatime in bi uslišali glas iz Nebes: »Nehajte živeti grešno življenje!«

Por.

Birma pri Mariji Pomagaj

V nedeljo, 27. maja 1984, so imeli pri Mariji Pomagaj v Torontu sv. birmo. Za ta zakrament se je dve leti pripravljalo 27 deklet in fantov. Birmo jim je podelil in s tem prikladal nanje sv. Duha škof dr. Alojzij Ambrožič. Po opravi v cerkvi se je napolnila dvorana, kjer so birmanci in starši in boterce ter botri in še drugih mnogo sedli h kosilu, pri katerem se je kljub zaposlenosti zadržal tudi prevzvišeni gospod škof.

ZVESTEMU PEVCU – OČETOV BLAGOSLOV

Ko je v nedeljo, 27. maja, župnik g. I. Plazar pri Mariji Pomagaj z branjem oznanil zaključil sv. mašo, je poklical pred oltar g. Jurija Eržena, farnega organista, prevzvišeni gospod škof pa mu je izročil diplomu s papeževim blagoslovom. S čim si jo je zaslužil? Takole je utemeljeno na diplom: »ker je že 60 let pospeševatelj cerkvene glasbe, sodelavec pri misijonski akciji in v delu za revne«. Diploma nosi sliko sv. očeta Janeza Pavla II. in vse štiri rimske bazilike: sv. Petra, sv. Pavla, sv. Janeza in Marije Velike. Tudi vatikanski žig je na njej.

Da bi kaj več zvedel, kako je prišlo do te lepe pozornosti, ki jo je uradna Cerkev izkazala g. Juriju Erženu, sem se povabil k njemu na obisk. Za razgovor je bil takoj pripravljen, čeprav vsakdo, ki ga pozna, dobro ve, da naš Jurij ne išče lastne slave. Ko sva se dobila, mi je diplomu rade volje pokazal. In prvo vprašanje je bilo: »G. Jurij, koliko časa se že ukvarjate s petjem in z organizatorsko službo v Torontu?« In mi je odgovoril:

»Z Janezom Marentičem sva prišla v Toronto koncem (dalje na str. 6)

Slovenski festival v Hamiltonu

pri Sv. Gregoriju Velikem, 125 Centennial Parkway North

– S P O R E D –

Sobota, 30. junija 1984:

Dopoldne – Športne tekme – odbojka

Ob 2. uri pop. – Otvoritvene slovesnosti, navzoč bo predstavnik okrajne oblasti. Nastopajo kulturne skupine na odru na prostem.

Ob 5. uri pop. – Razstave ročnih del. Sodelujejo umetniki raznih obrti.

Ob 8. uri zv. – Družabni večer; v gornji dvorani igrajo godbeniki, v spodnji pa bo »disc jockey«.

Nedelja, 1. julija 1984:

Ob 10. uri dop. – Sv. maša, ki jo daruje clevelandski slovenski škof A. Edward Pevec. Sodelujejo pevski zbori iz več slovenskih naselbin.

Ob 12. uri – Razstave ročnih del, predavanja itd.

Ob 1. uri – Seminar, govornik prof. dr. Edi Gobetz z univerze Kent State.

Ob 2. uri – Otvoritvene slovesnosti, ki jih bo vodil škof Pevec. Nastopi kulturnih skupin na odru na prostem.

Ob 5. uri – Razstave ročnih in umetniških del.

Ob 8. uri – Družabni večer, tako v gornji kot spodnji dvorani.

Ponedeljek, 2. julija 1984:

Dopoldne – športne tekme – kegljanje, nogomet.

Ob 12. uri – Razstave ročnih in umetniških del.

Ob 2. uri – Otvoritvene slovesnosti ob navzočnosti predstavnika mestne uprave Hamiltona. Nastopi kulturnih skupin iz Hamiltona in okolice.

Ob 5. pop. – Družabni večer, tako v gornji kot spodnji dvorani.

Sodelujejo folklorne in druge kulturne skupine iz Kanade in ZDA; iz Clevelanda pridejo »Kres«, »Mladi harmonikarji« in »Fantje na vasi«. Vabljeni vsi Slovenki in Slovenkel

– Vstopnina: \$1.00 vsak dan (otroci do 12. leta prosti) –

ODMEVI S PRERIJE

LETHBRIDGE, Alta. - Maj se je poslovil in skoro se bo pomlad nagnila v poletje – mi tule v južni Alberti pa še vedno čakamo sonca in ogretja. Čudno nam gospodari vreme, ki nam je res malo naklonjeno. Posejali smo vrtove, farmarji večinoma končali s setvijo v suho, dežja potrebno zemljo, ko nas je obiskal (oz. je kar stalen gost južnih obronkov albertske prerije) silen veter, ki je pihal s hitrostjo 104 km. Posledica: marsikje odpihana zemlja s posevki vred. Jeza in obup marsikaterega poljedelca, ko mu veter odnaša trud in negotove dohodke. Mnogi so ponovno sejali.

Ko berem, da je naše mesto eno najbolj čistih v Kanadi, se strinjam z znancem, ki trdi, da nebeška metla najbolj temeljito počisti nesnago in prah, ki pač ne najde mirnega kotička, kjer bi se posedel.

Vsakoletni maj malo razgiba tudi našo malo srenjo oz. prinese vesela dogajanja v naše vrste. Dimnikov Miha, najmlajši sin g. Toneta in ge. Ivanke Dimnik, je na Saskatoonski univerzi v sosednji provinci Saskatchewan končal pravne študije in postal že četrty pravnik našega mladega rodu. Oče Tone Dimnik je tele dni nekako bolj zdravnan in mama Ivanka kar nežno nasmejana od veselja in ponosa.

Mihi vse lepe in plodne želje za uspešno in zdravo življenjsko pot, njemu in staršem pa naše iskrene čestitke. Smo vsi Slovenci ponosni nanj.

Temu veselemu dogodku pa je čez tedne sledil še eden, nič manj vesel. Poroka. Topot se je Pahuljetova Majda, prva od kvarteta odločila za lastno pot. Oče, Ludvik Pahulje starejši, znan slovenski podjetnik v več uspešnih smereh, in mama ga. Danica sta jo te dni oddala prikupnemu fantu Malcolm Lowingsu.

V cerkvi in na svatbi je bilo veliko gostov iz raztresenih krajev Kanade. Ko je »mojster ceremoniala«, mladi pravnik Ludvik mlajši – nevestin brat – našteval še in še imena sva-tov, ki so se ob tej priliki zbrali v Lethbridgu iz prostrane Kanade, je bilo res imen za male litanije, ja toliko, da je neki nežni glasek glasno povprašal, »če imajo tudi kaj lethbridg-skih prijateljev?« O ja, imajo jih veliko, veliko med Slovenci in mnogo med tukajšnjimi domačini, ki se vse niso mogli povabiti na vesel dogodek. Naj omenim vsaj goste iz Toronta, ki so v sorodstvu z nevesto, brhko in nasmejeno Majdo. Bili so tod: teta ga. Justa Vale z možem, g. Jože Kastelic z ženo in bratranec g. Jože Dejak s sinom. Ker so vsi (Dalje na str. 6)

PAPEŽEVA POTA PO TORONTU

Papež Janez Pavel II. bo v Torontu od 14. do 16. septembra. Do sedaj je predlagano, da bi njegov dnevni red v teh dneh obsegal sledeče:

14. september 1984:

- 1.15 – prihod na letališče s kratkim sprejemom;
- 1.30 – odhod v mesto do papeževga avtomobila;
- 1.45 – odhod s papeževim avtomobilom v župnišče katedrale sv. Mihaela;
- 3.05 – prihod v župnišče;
- 3.20 – odhod v katedralo;
- 3.25 – sestanek s katoliško duhovščino v katedrali;
- 4.25 – odhod s papeževim avtomobilom proti sv. Pavlu, Bloor St.;
- 4.33 – ekumenski sestanek pri Sv. Pavlu;
- 6.18 – odhod od sv. Pavla na srečanje s Slovaki bizantinskega obreda;
- 6.55 – prihod na shod s Poljaki na Varsity stadionu;
- 7.55 – odhod k nočnemu počitku.

15. september 1984:

- 8.00 – odhod s helikopterjem v Midland;
- 8.45 – prihod v Midland;
- 8.50 – odhod s papeževim avtomobilom k Sainte Marie among the Hurons;
- 9.45 – odhod in bo 10.00 prihod v božepotno cerkev mučencev;
- 10.30 – prihod k oltarju na prostem, kjer bo govor in pobožnosti ter srečanje s prvotnimi prebivalci in s pohabljenimi;
- 11.50 – odhod v župnišče s papeževim avtomobilom;
- 12.00 – v župnišču kosilo in počitek;
- 2.00 – odhod do helikopterja in odhod v Toronto;
- 3.00 – prihod na Downsview letališče za sv. mašo;
- 3.15 – sv. maša;
- 5.45 – odhod z Downsview letališča v Metro Convention Center;
- 7.00 – sprejem istotam;
- 8.00 – odhod k nočnemu počitku.

16. september 1984:

- 7.30 – odhod na torontsko letališče, ob 8h prihod na letališče in 8.15 letalo s papežem odleti proti Winnipegu.

KOLEDAR PRIREDITEV

V »Koledar« pridejo prireditve društev in drugih organizacij, ki objavljajo v »Imeniku društev« vsak mesec. Vključene so tudi prireditve, ki so v uredniškem mnenju koristne za našo skupnost.

JUNIJ

16. in 17. — **Tabor DSPB** Cleveland poda spominsko proslavo za vse pobite slovenske domobrance, četnike in vse žrtve komunistične revolucije, na Orlovem vrhu Slovenske pristave.

22. — **Oktet »Ajdovski fantje«** iz Ajdovščine poda koncert v šolski dvorani sv. Vida. Začetek ob 7.30 zv. Igra Tony Klepec ansambel.

23. in 24. — **St. Clair Hunting and Rifle Club** prireja strelske tekme na glinaste golobe na lovski farmi, 6599 Ravenna Rd.

24. — **Slovenska šola pri Mariji** Vnebovzeti priredi piknik na Slovenski pristavi.

24. — **S.K.D. Triglav, Milwaukee, Wis.** priredi prvi piknik v Triglavskem parku.

30. — **Slomškov krožek** priredi romanje v Lemont.

JULIJ

8. — **Misijonska Znamkarska Akcija** ima piknik na Slovenski pristavi.

13., 14. in 15. — **Poletni festival** pri Sv. Vidu.

21. in 22. — **Balincarski krožek** Slovenske pristave priredi tekmovanje na SP. Posebno tekmovanje za otroke od 8. do 12. leta starosti.

22. — **M.Z.A. krožek, Milwaukee, Wis.** priredi misijonski piknik v Triglavskem parku.

28. — **Newburška društva** ADZ priredijo Nevburški dan piknik na ADZ letovišču v Leroyju, Ohio.

29. — **Slovenska šola pri Sv. Vidu** priredi piknik na Slovenski pristavi.

AVGUST

12. — **Belokranjski klub** priredi piknik na Slovenski pristavi. Igra Toni Klepec orkester.

12. — **Ohijska KSKJ društva** priredijo »Ohijski dan« piknik na farmi sv. Jožefa na White Rd.

18. — **Balincarski krožek** Slovenske pristave priredi večerjo na SP. Serviranje od 6. zv. Po večerji zabava.

19. — **ADZ priredi »Družinski dan«** na svojem letovišču v Leroyju, Ohio.

19. — **S.K.D. Triglav, Milwaukee, Wis.** priredi drugi piknik v Triglavskem parku.

SEPTEMBER

9. — **ADZ priredi »Pečenje školjk in stejkov«** na svojem letovišču v Leroyju, Ohio.

15. — **Slovenska folklorna skupina Kres** priredi program slovenskih narodnih in umetnih plesov v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

16. — **Oltarno društvo fare Sv. Vida** priredi kosilo v dvorani pri Sv. Vidu.

16. — **Vinska trgatev na Slovenski pristavi.**

23. — **Društvo SPB Cleveland** priredi romanje v Frank, Ohio.

23. — **Slovenska folklorna skupina Kres** ponovi program slovenskih narodnih in umetnih plesov v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

29. in 30. — **Ohijska KSKJ federacija** praznuje 90. obletnico ustanovitve KSKJ, v avditoriju pri Sv. Vidu.

30. — **S.K.D. Triglav, Milwaukee, Wis.** priredi vinsko trgatev v Triglavskem parku.

OKTOBER

6. — **Fantje na vasi priredijo** 7. letni koncert, v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Pričetek ob 7. uri. Za ples igra Alpski sekstet.

13. — **Klub upokojencev v Nevburgu-Maple Hts.** priredi večerjo in ples v Slovenskem narodnem domu na E. 80. St. Igra Ed Buehner orkester.

20. — **Tabor DSPB Cleveland** prireja svoj jesenski družabni večer v Slovenskem domu na Holmes Ave. Za zabavo in ples igra orkester Veseli Slovenci.

20. — **Pevski zbor Glasbena Matica** priredi koncert v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

21. — **Občni zbor Slovenske pristave.**

28. — **Slomškov krožek** priredi kosilo v dvorani pri Sv. Vidu. Serviranje od 11.30 do 1.30 popoldne.

NOVEMBER

3. — **Štajerski klub** priredi veselo Martinovanje v dvorani sv. Vida. Igrajo Veseli Slovenci.

10. — **Belokranjski klub** priredi Martinovanje v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Igrajo Veseli Slovenci.

10. — **Pevski zbor Jadran** priredi svoj jesenski koncert v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd.

11. — **Slovenski šoli pri Sv. Vidu in Mariji Vnebovzeti** se spominjata 25. obletnice smrti dr. Gregorija Rožmana.

16., 17. in 18. — **November-fest** pri Sv. Vidu.

Kanadska Domovina

Iz slovenskega Toronta

(Nadaljevanje s 5. str.)

maja-leto 1952 in sicer na povabilo že pokojnega Franceta Koširja. Prej sva bila nekaj let zaposlena v Angliji. Pokojni Košir me je predstavil tedanjemu župniku za Slovence v Torontu dr. Jakobu Kolariču CM in od tedaj naprej sem učil in orglal in pel, včasih pa samo orglal ali pa samo pel. Bog mi je dal ta talent in jaz sem mu ostal zvest.

Ali ste se vi s petjem ukvarjali že pred drugo svetovno vojno? »Seveda,« je potrdil ves vesel. »Doma sem iz fare Šebrelje, tam so doma otroci sonca, kot pravi Pregelj, in v tej fari sem se 20 let ukvarjal s petjem.«

Kakor tako mnogi drugi, ima tudi g. Jurij Eržen za seboj del življenja, ki je bilo bridkosti, težav in negotovosti polno. To so bila leta od dec. 1942., ko so ga mobilizirali Italijani in ga poslali v delavski bataljon. Kot Slovincu mu orožja niso zaupali, dali so mu kramp in lopato. Ta doba je trajala do dne, ko je stopil na kanadska tla v maju 1952. Skoraj deset let. Za to dobo bi mogel naš Jurij napisati roman.

Kot rečeno, bil je v delavskem bataljonu italijanske vojske, bil je vojni ujetnik pri

ODMEVI S PRERIJE

(nadaljevanje s 5. str.)

stari znanci nam vsem, je bilo prijetno ponovno srečanje z njimi in seve z vsakim vsaj kratek klepet.

Lepo je bilo v cerkvi, kjer je Ludvik orošenih oči oddal Majdo mlademu možu, ki je sin znanega tukajšnjega zdravnika, ki je dober zdravstveni vodnik večim iz naše srenje, torej nekaj naš znanec. Da smo bili na svatbi postreženi, kot se na slovenski svatbi spodobi res bogato, v Pahuljetovem hotelu naj omenim le spotoma.

Ludvik mlajši nam je med gostijo natrosil veselih drobtin iz Majdine in Malcolmove mladosti v kar izbranih ocvirkih, da smo se res iz srca nasmejali. Škoda, da se takile veseli dogodki ne dogode pogosteje. Novoporočencema želimo zdravja, ubranosti in tisoč sreč!

Sedaj smo že v juniju, ki nam bo — tako upamo — prinesel toploto in sonce, julija pa nas več namerava na žegnaje v Heleno, Montana, k našemu znancu g. Jožetu Mavsarju, ki zvesto viža vernike v fari sv. Cirila in Metoda. Vese limo se srečanja z njim in njegovimi župljani v upanju, da bo srečanje še lepše kot je bilo lani.

Pak

Amerikancih, bil je ujetnik delavec pri Angležih v Alžiru, bil je član bataljona kralja Petra, kamor ga je spravil dr. Miha Krek, odklonil je podpis vdanosti Titu, bil je angleški vojak v Palestini in je služil v angleškem letalstvu in nazadnje se leta 1948 znašel v Angliji.

»Kako je bilo pa s petjem, ko ste kot delavec in vojak hodili po svetu?« sem ga vprašal. S takim navdušenjem mi je pripovedoval, kot da bi bila to najsrečnejša doba njegovega življenja. Tudi kot ujetnik in kot vojak je zbiral može in fante in jih učil petja, da so nastopali in prirejali koncerte in s petjem tudi čistili Boga.

Od predpostavljene je prejel veliko čestitk in priznanja, ker je često iz nič ustvarjal, pisal note po spominu, učil, nastopal brez klavirja in podobno. Ljubezen do petja mu je bilo največje bogastvo, ki ga je spremljalo po svetu. Petje mu je dajalo največ utehe in tudi korajže v težkih dneh. Prav bi bilo, da bi g. Jurij te

svoje doživljanje opisal in objavil v razvedrilo bralcem in v bodrilo mladim.

Ena lastnost pri našem organistu Juriju vedno izstopa: zvestoba. Vse življenje je bil zvest talentu, ki mu ga je Bog dal; rad je pel in še poje. Bil je zvest svojim predpostavljenim in jim je še. Zvestobo je ohranjal Cerktvi in jo še. Vse to pa zato, ker je bil vedno zvest Bogu in mu je še.

P.M.

ŠE NEKAJ NOVIC

Ta petek, 15. junija, bo v dvorani Mimico High School, 95 Royal York Rd., koncert okteta iz Ajdovščine. Cena vstopnic \$6.00.

Pri Mariji Pomagaj se začne letni razpored sv. maš v nedeljo s 1. julijem. Poleti sta ob nedeljah samo dve sv. maši in sicer ob 8. in ob 10. dopoldne. Tudi angleške maše ne bo v poletnem času.

Za »Share Life« je do sedaj nabrala župnija Marije Pomagaj \$14,178.00. Do postavljenega cilja manjka še \$3000.00. (Iz Oznani)

Goreče ladje v Perzijskem zalivu

Tri leta in pol že teče vojna med Irakom ter Iranom. Tisoče in tisoče žrtev je že terjala. Razdejana so bila širna področja in uničena ogromna bogastva. Sedaj je prišel čas nove razširitve tega konflikta. Velešile so jo že predvidevale, in oba nasprotnika stajo že napovedala: napad na »petrolejske karavane«, ki vodijo tako potrebna goriva iz bogatih ležišč Perzijskega zaliva v petroleja žejni zahodni in vzhodni svet.

Tako so te dni prišli v modo letalski napadi na velike petrolejske ladje. Ni jasno ne važno kdo je začel. Iran je že dolgo napovedoval, da ne bo »niti ena petrolejska ladja« preplula čez ožino Hormuz, ako bodo zahodne sile še nadalje zalagale Irak z orožjem. Irak pa je tudi napovedal, da bo podvzel slično politiko z ladjami, ki bodo vozile iranski petrolej.

Sedaj je začelo goreti. Večje število ladij je bilo že napadenih. Letala večkrat nastopajo brez vsake oznake, da se v prvem trenutku ne ve, kdo je napad izvršil. Sprožijo svoje rakete na te nebranjene cilje in odletijo. Napadenim preostane le pogasiti, kar se pogasiti da, in rešiti, kar se rešiti da.

Prva je reagirala Saudijeva Arabija. Sklenila je, da bo ladje zastražila s svojim močnim letalstvom. Naslednji korak je bila zahteva petih prizadetih držav, naj Združeni narodi naredijo red, saj to je njihov namen. Vendar je domnevati, da bo »samoobramba« bolj učinkovita kot pa izjave ZN, ali ukazi njih Varnostnega sveta,

na katere se itak nihče ne ozira, kadar jih morejo sprejeti. Običajno je kak veto napoti dobrim namenom.

Možnost pa je, da bo posega direktno v zadevo še kaka druga roka. ZDA so že prej izjavile, da ne bodo mirno gledale, da bi se pretrgal dovoz goriva iz ležišč Perzijskega zaliva. Od tam namreč ZDA prejema 8% petroleja, ki ga potrebujejo za normalen razvoj. A Velika Britanija ga od tam dobiva kar 25%, Italija 50% in Japonska 65% celotne količine potrebnega petroleja.

Kot prvi ukrep pa so zavarovalne družbe oklicali to področje za izredno nevarno, kar po prav tako izredno podražilo zavarovanje ladij, zlasti petrolejskih, ki plovejo po teh vodah.

Zvišalo bo tako tudi stroške na vseh različnih stopnjah. Pozitivno je le, da je bil ta ukrep pričakovani, in ker se je Evropa glede petroleja že večkrat opekla, trenutne zaloge dopuščajo časa za poizkus rešitve, ne da bi medtem prišlo do kake energetske krize.

Svobodna Slovenija
(24. V. 1984)

Anton M. Lavrisa

ATTORNEY-AT-LAW
(Odvetnik)

Complete Legal Services
Income Tax - Notary Public

18975 Villaview Road
at Neff
692-1172

Rev. Karel Ceglar sdb

Podoba Marije Pomagaj v prvi slovenski cerkvi v Torontu

— I. —

Letos bo minulo 30 let, odkar kraljuje v prvi slovenski cerkvi v Torontu milostna podoba Marije Pomagaj. Mineva pa tudi 170 let, kar je Leopold Layer naslikal in podaril (1814) Mater božjo z Detetom v naročju podružni cerkvi sv. Vida na Brezjah. Ker pa mineva letos (1984) tudi 50 let, kar je začel obiskovati slovenske rojake v Ontariju frančiškanski duhovnik p. Bernard Ambrožič, stric p.š. dr. Alojzija Ambrožiča, bomo začeli z njim že zato, ker je p. Bernard bil tesno povezan z milostno podobo Marije Pomagaj.

P. Bernard Ambrožič OFM

OBRIS ŽIVLJENJA

P. Bernard Ambrožič je bil rojen 1892 na Dobovi pri Ljubljani. V frančiškanski red je vstopil 1911. V duhovnika je bil posvečen v Mariboru 1915. Deset let pozneje se je javil za kitajske misijone, končno pa sprejel povabilo p. dr. Hugna Brena in p. Kazimirja Zakrajška ter odšel v ZDA.

Kot misijonar slovenskih izseljencev je prepotoval Ameriko po dolgem in počez, medtem tudi mnogo pisal (zbranih spisov in pesmi bi bilo za več debelih knjig) in urejeval verski mesečnih *Ave Maria* in *Koledar*. Učil je frančiškansko redovno mladino v Lemontu, deloval v raznih slovenskih župnijah in ustanovil slovensko faro sv. Janeza Vianneyja v Detroitu.

Ob vseslovenskem katoliškem shodu v Lemontu leta 1929 je bila na njegovo pobudo ustanovljena Baragova Zveza. V Lemontu je bil redovni predstavnik vseh frančiškanov v ZDA. Pred drugo svetovno vojno je razživel tudi dušno pastirstvo med Slovenci v Kanadi, med drugo svetovno vojno pa je bil gonilna sila za zbiranje pomoči potrebnim v domovini. Po vojski je več let žrtvoval za slovenske begunce. Velika večina povojnih naseljencev v Ameriki je prišla tja po neumornem delu p. Bernarda.

Po 30-letnem delu med Slovenci v Ameriki in Kanadi je p. Bernard leta 1955 odšel v Avstralijo, kjer se je lotil dela med Slovenci v Sydneyju in drugod po Avstraliji. Tam je nad 16 let urejeval *Misli* in pisal tude za druge liste. *Ave Marija* je zapisala (leta 1974, str. 57): »Zrušil se je hrast« in

to po vsej pravici. Bil je dober redovnik, ploden pisatelj, goreč misijonar, apostol trpljenja, povsod dosleden, delaven, dokler ni omahnil, lepo pripravljen na srečanje z Bogom (23. okt. 1973)«.

DUŠNI PASTIR MED SLOVENCIM V KANADI

P. Bernard Ambrožič je bil v letih okoli 1932 redovni predstojnik vseh frančiškanov v ZDA. V oktobru 1934 je postal župnik v Willardu, Wis. Zato je moralo biti v sredi leta 1934, ko je zvedel, da želijo slovenski rojaki v Hamiltonu in okolici, da jih obišče slovenski duhovnik od časa do časa. S p. Bernardom je stopil v stik v Hamiltonu živeči Jožef Vinčec in še isto leto je prišel p. Bernard prvič v Kanado. Temu je zdaj ravno 50 let.

Naslednja leta je prihajal po dvakrat (za Božič in Veliko noč), včasih pa je poslal koga drugega, saj je imel na skrbi Ameriko in Kanado. Tako je leta 1939 naprosil duhovnika Vitala Voduška, »znanega ameriškega misijonarja«, ki naj bi pridigal in spovedoval v slovenskem in hrvaškem jeziku, »kakor bo nanesla potreba«.

V. Vodušek je tistega leta prišel v Hamilton v četrtek po Veliki noči in ostal do bele nedelje. Pobožnosti so bile »zopet« v poljski cerkvi sv. Stanislava kakor navadno (tako je poročala *Ave Maria*). Po beli nedelji se je misijonar ustavil v Grimsbyju in za kak dan v Torontu. V četrtek po beli nedelji pa je obiskal rojake v Kirkland Laku in Timmins. Iz aprilske številke AM (1939) je razvidno, da je bil takrat p. Bernard urednik in da je drugače živel v Chicagu. Enkrat

pa je prišel med rojake tudi p. Odilo.

Iz Gary, Ind. je zahajal med Hrvatke v Kanado rev. Grškovič OMC in je občasno, po predhodnem dogovoru s p. Bernardom, obiskoval in deloval tudi med Slovenci. Razdelila sta si med seboj razne naselbine, kakor je bilo bolj na roke. Kjerkoli sta bila, sta skušala postreči v duhovnem pogledu Slovence in Hrvatoma, pa tudi drugim priseljencem slovanskih narodnosti, če je tako naneslo.

AM (julij 1940) poroča: »Rev. Grškovič je začel v Torontu. Ostal je cel teden. Hrvatje na zapadni strani mesta so ga bili prav veseli in so lepo prihajali. Slovence je postregel posebej na vzhodni strani mesta. Naslednji teden je odšel v Hamilton in tudi ostal za cel teden. Od tam se je napotil v Montreal. Po njegovi izjavi so se tamkaj Slovenci bolje izkazali kakor Hrvatje...«

Istočasno kot Rev. Grškovič je p. Bernard pričel svoje obiske pri naših farmarjih v Beamsvillu oz. v Vinelandu. Pravili so mu, da tista nova cerkev v Vinelandu (za Veliko noč 1940) še ni bila nikoli tako polna kot ono nedeljo, ko so imeli za sklep slovensko božjo službo. P. Bernard je nato obiskal naselbine v Gowanda, Noranda, Val D'Or, Timmins, tedaj eno največjih naselbin v Kanadi. Vrsto njegovih velikonočnih obiskov je zaključil v Kirkland Laku. Kmalu zatem je obiskal rojake v Ameriki po naselbinah vse do Kalifornije.

To potovanje in doživetja je opisal v avgustovi številki AM. Poročilo je pa zaključil z besedami: Zdaj pa v Kanado!

V tem času se je p. Bernard naselil in mudil v župnišču cerkve sv. Jožefa v Grimsbyju, kadar ni bil na misijonskih potih. Istega leta (1940) je p. Bernard dočkal 25-letnico mašništva (srebrno mašo), a tega sam nikjer ni omenjal. Le AM je zapisala: »...sedanji ljudski misijonar med kanadskimi Slovenci p. B.A. je slavil srebrno mašo in mu čestitamo!«

Leto 1940 je zgodovinskega pomena zlasti zato, ker je p. Bernard po vrnitvi iz Amerike organiziral cerkveno slovesnost za 18. avgust. AM je v avgustovi številki, pod naslovom »Kanadskim Slovence se obeta lastno versko središče«, tako pisala:

»Ne samo stalnega duhovnika bodo dobili kanadski Slovenci, ampak celo svoje stalno versko središče... Prav v kratkem se obeta neki MALI LEMONT, nekake KANADSKE BREZJE... Cerkev in primerne zemljišče okoli nje že imamo, to se pravi lahko imamo oboje, če se bomo znali za to potegniti in se bo izkazalo, da smo tega vredni.

»V naselbini Vineland, ob glavni cesti št. 8, ki veže Nia-

gara Falls s Hamiltonom in Torontom, stoji nova podružna cerkev Srca Jezusovega... Kraj je čudovito lep, večinoma pokrit s samimi sadovnjaki... Tako znan je ta lepi kos kanadske zemlje tukajšnjim Slovence, da jih skoraj vedno najdeš nekaj iz Hamiltona, Toronta ali celo iz rudarskih naselbin višje gori na severu, ki so na obisku ali na daljšem oddihu na farmah v Beamsvillu, Vinelandu, Jordanu ali St. Catharines...

»Če bi ne bilo nič cerkve v Vinelandu, bi jo bilo treba postaviti že zavoljo samih Slovencev. Župnik Fr. Webster pravi, da se mu je zdelo pred tremi leti potrebno tam postaviti cerkev zlasti zavoljo Slovencev...

»V uresničevanju tega načrta je doslej storjen en korak, drugi pa se pripravlja za najbližjo bodočnost. PRVI KORAK: V župnišču v Grimsby se je duhovnik že naselil, in sicer z namenom, da prične z organiziranjem lastnega verskega središča kanadskih Slovencev. Za sedaj opravlja službo božjo v cerkvi Srca Jezusovega v Vinelandu in posveča posebno pozornost tukajšnjim Slovence. Obenem skrbi za Slovake v naselbini Boyle. Ko on odide zopet na misijone na jesen, bo na njegovem mestu drug slovenski duhovnik iz Lemonta... DRUGI KORAK: To je pa zdaj najbolj važno in je treba natisniti s prav velikimi črkami:

»V nedeljo po velikem šmarnu, to je 18. avgusta, bomo naredili iz cerkve Srca Jezusovega v Vinelandu nekaj Mali Lemont, ali če hočete: Kanadske Brezje.

»Odkrili bomo lepo podobo BREZJANSKE MATERE BOŽJE, ki bo ostala v cerkvi kot posebna zaščitnica kanadskih Slovencev.

»Brezje so daleč, tudi Lemont je daleč. Naši ljudje ne morejo romati ne na Brezje, ne v Lemont, mnogi bodo pa prav lahko romali v Vineland in tam, takorekoč na svojem domu, častili našo skupno Mater z Brezij, Kraljico slovenskega naroda.

»Sporod slovesnosti:

Dopoldne dve sv. maši

Opoldne obed v dvorani pod cerkvijo

Ob pol treh slovesnost odkritja Marijine podobe, pridiga, pete litanije MB in blagoslov

Kazanje premikajočih se slik v dvorani pod cerkvijo. (Slike bodo iz Lemonta in od drugod iz slovenske Amerike. Sledi prosta zabava.

»Na to lepo slovesnost vabimo vse Slovence od blizu in

daleč. Naj se razve po vsem svetu, da Slovenci v Kanadi živijo, delajo, se organizirajo, verujejo in tudi — molijo. Nič se ne pomišljajmo, to nam bodi v kredit pred Bogom, pa tudi pred svetom. Uradna Kanada nas bo najhitreje spoznala, priznala in spoštovala, če se pokažemo pred njo kot ljudje, ki se s svojo vero ne igrajo kot se igra veter z listjem na drevju.

»Na svidenje 18. avgusta v Vinelandu!«

Iz priprave same na versko slovesnost v avgustu 1940 je razvidno, kako je delo med kanadskimi rojaki prevzelo p. Bernarda, da je ne samo sanjal in govoril o možnosti slovenske cerkve, ki naj bi bila v Vinelandu, ampak resnično želel ustvariti tamkaj kanadske Brezje, mali Lemont.

Septembrska številka AM še ni mogla poročati o slovesnostih v Vinelandu. Zapisano pa je bilo: »Od vseh strani se nam obeta udeležba, celo daleč iz severa in tudi iz Združenih Držav. Spored proslave je izdelan do vseh podrobnosti in priprave so v polnem teku. Zlasti je razveseljivo, da se tukajšnji otroci uče slovenskega petja in se mislijo prvič oglasiti v cerkvi Srca Jezusovega prav v nedeljo, 18. avgusta. Seveda se ne more pričakovati kakšno koncertno petje, začetek je pa le in pravo veselje za slovensko srce je že v samem dejstvu, da se naša nežna mladina z velikim veseljem loteva slovenske pesmi.«

Miss Cecilia Mlinarich ve povedati, kako so otroci posameznih skupin (Toronto, Hamilton, Beamsville) pripravljali posamezne pesmi, potem pa pod vodstvom p. Bernarda skupaj ponavljali iste pesmi pred nastopom.

AM je potem nadaljevala z naslednjim razmišljanjem: »Drugi narodi tod okrog postajajo bolj in bolj pozorni na Slovence in se sprašujejo, odkod to število naših ljudi in kako da ravno oni stopajo na čelo drugim. Mi pa pravimo: Tudi Kanada je dežela svobode, tisti pride do večje veljave, kdor se z večjo resnostjo zavzame za kako stvar. Če smo mi nekako zavzeli vodilno vlogo, kaj zato? Še pa še drugi pokažite in stopite na čelo, pa pojdemo mi za vami. Dokler pa vi drugi zaspanost prodajate, bomo pa mi vas budili. Tako je prav in tako naj ostane!«

(dalje prihodnji tork)

Oglašujte v Ameriški Domovini! S tem boste pomagali sebi in tudi našemu listu!

Za zanesljivost in stvarnost cen pri "kupovanju" ali prodaji Vašega rabljenega avtomobila se Vam priporoča slovenski rojak

Frank Tominc lastnik CITY MOTORS

5413 St. Clair Ave.

tel. 881-2388

Kanadski rojaki!
Poročajte o društvenih in osebnih novicah v Ameriški Domovini!

Grdina Pogrebna Zavoda

531-6300

431-2088

17010 Lake Shore Blvd.

1053 E. 62nd St.

Grdina Trgovina S Pohištvo

531-1235

15301 Waterloo Rd.

ANDREJ KOBAL

SVETOVNI POPOTNIK PRIPOVEDUJE

(nadaljevanje)

Collins je šel k vozilu po božična darila. V Taejgonu je v armadni trgovini nakupil darila za prijatelje v Čongdžu. Zdaj pa si je domislil, da pokloni vse skupaj Čongovi družini.

Med zabojčki je imel lutko za Čung Ae, igračke za Kima in Seunga, šal in zaponko za mater Čong in volnene nogavice za Čonga. Čokolada in bonboni so bili za vse. Vedel je, da bodo nekatere reči za siromašno družino brez pomena, vendar je vse zložil na deske. Ni se mogel premagati; po božičnem večeru v njih domu, po tolikih zmotnih dvomih, da je v gverilski pasti, je postal sentimental in radodaren.

Odprl je zaboj s prehrano in pokazal ženi, kako se odpirajo konzerve in kaj vsaka vsebuje. Čong se je neprestano zahvaljeval; sramoval se je, ker kot orientalec ni rad sprejemal, ne da bi sam lahko kaj dal.

»Dali ste nam prenočišče, bila sva pri vas kot pri svoji družini in pripravili ste nam pojedino s petelinom. Zato sva vam hvaležna.«

Čong je nato odgovoril nekaj, kar se je Collinsu zdelo smešno. Rekel je, če bi vsaka korejska družina pripravila za Amerikance sto petelinov, bi še ne poplačala, kar so Amerikanci storili za Korejo.

Po kavi, katero je narednik sam pripravil, ker je hotel pokazati način, se nama je mudilo za odhod. V Čongdžu je komanda gotovo že izpraševala, kaj se nama je pripetilo, da nista dospela. Odeje sva pustila dobri družini; s seboj sva vzela le granate in pozdravila v slovo.

Odhod je moral biti hiter. Vsi so se priklanjali in se zahvaljevali. Oblečeni v bombažna in kožuhasta pokrivala so naju spremili do vozila in tam gledali, kako se je Collins ukvarjal z motorjem. Končno je sedel in izpeljal iz jame na ravno cesto. Tu je ustavil. Hotel je še enkrat slišati iz Čongovih

ust besedi *Tank God*; otroci pa so skupno vzklikali *Čuk Sung* (Vesel božič!)

Dolga pot domov

Za nobeno potovanje domov ali v druge dele sveta ni bilo potrebno toliko priprav kot za povratek iz Tokia v Washington. Vzrokov za to ni manjkalo. Nada je nakupila po Japonskem nemajhen kup spominkov, in sicer samo majhnih predmetov, ki se dajo spraviti v kovčke in priročne zaboje.

Čeprav se nisem nikoli ogreval za orientalske spominske umetnine, nisem ugovarjal njenemu zbiranju. Težki španski steni s figurami iz slonove kosti, starega kitajskega izdelka, obsežen porcelanast kip boginje milosti, slike v okvirih, rezbarije, starinska japonska in kitajska posoda iz gline in veliko podobne »šare«, vse to je bilo treba zložiti in pripraviti za varen prevoz. Če bi to šlo z nami naravnost v Ameriko, bi bilo enostavno, toda družina si je zaželela dolge poti in obiskati je hotela razne države.

Fanta sta gospe Temple, svoji učiteljici, povedala o potovanju mimo Južne Azije po Rdečem in Sredozemskem morju, čez Francijo in Anglijo. Potovanje po najdaljši poti s postanki v raznih deželah jo je zanimalo. Naprosila pa me je, če se nam lahko pridruži, šele ko je zvedela, da bomo obiskali tudi Škotsko.

Sama bi se ne podajala na take dolge poti, ko bi se morala ustavljati v tujih deželah. Stara je bila že skoro sedemdeset let; vse življenje je bila telesno trdna, ali brez znanja jezikov bi sama ne hodila na take pustolovščine.

Fanta sta se razveselila dogovora, da bo potovala z nami, ne sicer iz razloga, da bosta med potjo imela vsak dan dve uri pouka; imela pa sta rada veselo in prizanesljivo starko. Mislim, da sta se v dveh letih njenega poučevanja

več naučila kot v ostalem ljudskem šolanju.

Gospa Temple je bila pobožna metodistka, potomka škotskih naseljencev v Montani. V nekem trgu blizu Edinburgha so živeli njeni daljni sorodniki, katerih ni nikoli videla; le za njih naslov je vedela. Želela jih je spoznati in se seznaniti z deželo svojih prednikov. Zato se je odločila za potovanje z nami.

Navdušena je bila, da bo na potovanju obkrožila zemeljsko oblo in »videla svet«. Z Mihaelom in Danilom se je postavila ob namizni globus in se dala slikati za ponatis v ameriškem dnevniku v Tokiu.

Priprave na zveze za morski prevoz naše petorice niso bile enostavne. Med Japonsko in Ameriko v zahodni smeri ni plula nobena ladja. Odločil sem se torej za potovanje z norveško tovorno ladjo do Hong Konga, od tam na angleškem brodu do Bombaya in Marseja. Nato bi šli z vlakom do Londona in končno spet z ladjo preko Atlantika. Vozni red sem uredil tako, da smo pri vsakem prestopu na drugo ladjo imeli čas za izlete po mestu in deželi.

Ker na tovorni ladji nisem nikdar poprej potoval in sem dvomil, da je primerna za potovanje ženâ in otrok, sem si jo šel poprej ogledat. Ladja, ime sem pozabil, je bila nova, srednje velikosti, z modernimi udobnostmi za potnike. Imela je le osem kabin, a primernejših ne bi našel na velikih potniških ladjah.

Na vrhnji sredini krova so bile kabine vsaka zase, brez notranjih hodnikov; vhod v vsako je bil s krova v obliki verande, prav kakor pri poletni hiši, z razgledom na morje namesto vrta. Notranjščina vsake kabine je bila kot hišna soba, vsaka s kopalnico in dvema posteljama. Pet kabin je bilo že oddanih; najel sem ostale tri, dve za družino, tretjo za učiteljico.

Norvežani so narod mornarjev in naš kapitan je zaslužil pridevek »mornar in pol«. Petdesetleten, orjaške postave, od sonca in morskih vetrov zarjavele polti, plavook, z rdečo in rumenkasto brado, se je nosil in obnašal kot pomorščak iz pravljične skandinavske sage.

Potniki smo jedli z njim pri isti jedilni mizi in on je zmolil in izrekel blagoslov pred kosilom in večerjo. Lepo besedo je

imel za vsakega, a ne prepogosto, in zasmel se je redko.

Njegovi glavni pomočniki so bili podobnega kova, ostalo moštvo je bilo kitajsko. Na spodnjem krovu so neprestano opravljali posle s pritrjanjem tovara, urejevanjem vrvi in čiščenjem; bili so molčeči in pridni mornarji.

Zaradi zamujanja v pristanih je ta vožnja trajala skoro tri tedne, iz Tokijskega zaliva po odprtem oceanu v Kobe. Dva dneva nakladanja v tej luki sta nudila priložnost za izlete v Osako, Kyoto in Naro.

Gospa Temple se nam je pridružila pri vzpenjanju po stopnicah na grič do vrha srednjeveškega, najvišjega japonskega gradu, odkoder je razgled iz ptičje perspektive na trimilijonsko mesto Osako.

Kyoto in Naro smo obiskali že pred letom, a vrniti se v take lepe kraje ni odveč. Tempelj med parki v Nari vedno nudijo kaj novega. Pri tem obisku so se vršile letne posebnosti: v enem templju so menihi opravljali svečanosti z obrednimi plesi, v drugem svetišču, kjer je posebna staja za cesarskega vranca, pa so dajali letni blagoslov za te izbrane živali.

Najprijetnejši del tega potovanja smo uživali po Japonskem Sredozemskem morju. Po gladini brez razburkanih valov je ladja plula mirno in hitro. Zdelo se je, kot da se zeleno gričevje celine in otokov približuje in oddaljuje; mesta in vasi ob bregovih so odsevala z vodne gladine.

Cel dan smo se vozili po tem čudovitem lepem morju in drugo jutro smo bili v pristanu Šimonoseki, odkoder se odpira Japonsko morje. Tudi petdnevno potovanje s tega morja v Rumeno in Vzhodno Kitajsko morje do Tajvana je šlo gladko. Junjski sončni dnevi v smeri proti jugu niso postajali vroči, na vsej dolžini ni bilo opaziti na obzorju suhe zemlje.

V Tajvanu spet en dan in eno noč. Imel sem priložnost pozdraviti generala Maa in oficirje njegovega urada. Na sprehodu po mestu sem družini razkazal zanimivosti moderne kraja. Koderkoli smo šli, je stopala za nami radovedna gruča Kitajcev, otrok in žensk. Najbolj so si ogledovali Nado; ker je bila obilna, se jim je morala zdeti kot nevsakdanje čudo.

Imeli bi čas popeljati se med griče izven mesta za ogled toplih s kopalnicami v toplih mineralnih vodah, pa sem se premislil. Gospa Temple bi gotovo opazila pregrešnost kraja in

se zgražala. In zakaj nuditi dobrim ženam priložnost za nepotrebna razmišljanja.

Od Formose do Hong Konga potovanje ni bilo tako lepo in mirno. Kapitan je nameraval pristati v Manili na Filipinskem otočju in je tri dni krmilil v tisto smer. Zaokreniti pa je moral na zahod zaradi svaril vremenskih postaj, ki so ga obvestile, da plujemo naravnost v središče tajfuna.

To je sicer skrajšalo pot za nekaj dni, a repu tajfuna nismo utekli. Proti večeru je morje začelo divjati. Valovi so se zaganjali v ladjo od vseh strani, vsak s treskom kot da sta v njem združena grom in eksplozija. Pod udarci so škripali vijaki in 15.000-tonska ladja se je nagibala in padala pošev in počez, kakor da bi se zvijala pod gigantskimi udarci.

Ob treh ponoči je moralo biti najhujše, vendar sem spal. Oblečena me je Nada prebudila, rekoč da ima vse spakirano in da bomo zapustili ladjo. Zadržati sem moral smeh, da sem jo zagotavlja pomiril: ladja je nova, velika in močna; nič se ni treba bati.

Oprijemajoč se ograjnih drogov sem stopil iz kabine, česar bi v takem viharju ne smel storiti. Na gornji krov je zabesnela masa valov, ki be me odnesli s seboj, da se nisem z obema rokama držal droga. Popolnoma oblit sem se priboril do vrat druge kabine: sinova sta spala. V tretji je gospa Temple klečala, se držala postelje in na glas molila. Tudi njo sem skušal potroštati, a reči moram, da ne popolnoma prepričan.

Vihar se je polegel zjutraj. Čez dva dni smo po prihodu v Hong Kong zvedeli, da je isti tajfun med drugimi manjšimi žrtvami potopil staro potniško ladjo z več kot tisoč Kitajci.

Ladja je pristala v Hong Kongu. Mi smo pa rezervirali hotel »Miramar« na nasprotni strani otočja v Kowloonu, kamor smo morali iti z motornim čolnom. V Hong Kongu ni bilo težav, vso prtljago so norveški strežniki znosili v čoln.

Glede čuvanja prtljage na drugi strani me je kapitan posvaril: kuliji bodo planili na vsak kos, je rekel, vsak izmed vas mora držati svoje kovčke in nobenega izpustiti iz rok, ko razkladate s čolna na pomol. Zaman smo se skušali držati svarila. Jata napol golih in bosih kulijev je prežala na čoln in poskakala nanj, še predno je bil privezan.

(nadaljevanje)

**FUNERAL
HOME**

Dostojanstvena postrežba po zmerni ceni

Jedilne in družabne sobe na razpolago

28890 Chardon Rd., Willoughby Hills

(1 Block East of Bishop Rd.)

585-5100

Susan Zak Cosic - Funeral Director

“SLOVENIA RADIO PROGRAM”

HEARD COAST TO COAST
3 till 4 on Saturday afternoons E.S.T.
on N.B.N. Cable TV systems.

PAUL M. LAVRISHA

1004 Dillewood Rd.

Cleveland, Ohio 44119